KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2021/1930,

8. november 2021,

millega kehtestatakse Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (edaspidi „alusmäärus“), ([1]) eriti selle artikli 9 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) 14. oktoobril 2020 algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) alusmääruse artikli 5 alusel dumpinguvastase uurimise seoses Venemaalt (edaspidi „asjaomane riik“) pärit kasevineeri impordiga. Komisjon avaldas algatamisteate *Euroopa Liidu Teatajas* (edaspidi „algatamisteade“).

(2) Komisjon algatas uurimise kaebuse alusel, mille esitas 31. augustil 2020 Woodstocki konsortsium (edaspidi „kaebuse esitaja“). Kaebuse esitas liidu kasevineeri tootmisharu alusmääruse artikli 5 lõike 4 tähenduses. Kaebus sisaldas tõendeid dumpingu ja sellest tuleneva olulise kahju kohta, mida käsitati piisava põhjusena uurimise algatamiseks.

1.2. Algatamisteate muutmine

(3) Algatamisteatest jäi tahtmatult välja liidu huvide hindamise menetlust käsitlev jagu. Kuigi see väljajätt ei mõjutanud huvitatud isikute õigust esitada liidu huvide kohta märkusi, peeti menetluse läbipaistvuse huvides asjakohaseks seda väljajättu käsitleda. Seetõttu muudeti algatamisteadet 11. detsembril 2020 ([2]).

1.3. - Registreerimine

(4) Kuna alusmääruse artikli 14 lõikes 5a sätestatud tingimused ei olnud täidetud, ei kuulunud asjaomase toote import registreerimisele. Ükski isik ei esitanud selle punkti kohta märkusi.

1.4. Ajutised meetmed

(5) Kooskõlas alusmääruse artikliga 19a esitas komisjon 12. mail 2021 huvitatud isikutele kokkuvõtte kavandatud ajutiste tollimaksude kohta ning üksikasjad, millest lähtutakse dumpingumarginaalide ja liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks piisavate marginaalide arvutamisel. Üks isik esitas asjakohaseid märkusi, mida võeti arvesse.

(6) Komisjon kehtestas 11. juunil 2021 komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2021/940 ([3]) (edaspidi „ajutine määrus“) ajutise dumpinguvastase tollimaksu Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.
([2]) ELT C 428, 11.12.2020, lk 27.
([3]) Komisjoni 10. juuni 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/940, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes (ELT L 205, 11.6.2021, lk 47).

(7) Dumpingu ja kahju uurimine hõlmas ajavahemikku 1. juulist 2019 kuni 30. juunini 2020 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2017 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

1.5. **Järgnenud menetlus**

(8) Pärast ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise aluseks olnud oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist (edaspidi „esialgsete järelduste avalikustamine“) esitasid kaebuse esitajad, teised liidu tootjad, valimisse kaasatud eksportivad tootjad, kaks valimisse mitte kaasatud eksportivat tootjat ja paljud teised huvitatud isikud kirjalikud esildised oma seisukohtadega esialgsete järelduste kohta.

(9) Isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, anti selleks võimalus. Ära kuulati kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat, kaks valimisse mitte kaasatud eksportivat tootjat, valimisse mitte kaasatud liidu tootja, kaebuse esitajad ning 17 importijat ja kasutajat.

(10) Pärast ajutiste järelduste avalikustamist taotles Sveza kontsern täiendavate järelduste avalikustamist, väites, et ajutised järeldused ei olnud piisavalt üksikasjalikud ja neis ei selgitatud mitut dumpingumarginaali arvutamise ja impordistatistikaga seotud küsimust. Vastupidiselt taotluses esitatud väidetele ja nagu on selgitatud komisjoni 21. juuni 2021. aasta vastuses, leidis komisjon, et ajutistes järeldustes, sealhulgas äriühingupõhise eelavalikustamise käigus esitati täielik teave, mis võimaldas äriühingul nii esitada märkusi ajutiste järelduste kohta kui ka teostada oma kaitseõigust.

(11) Komisjon jätkas kogu lõplike järelduste tegemiseks vajaliku teabe kogumist ja kontrollimist. Lõplike järelduste tegemisel võttis komisjon arvesse huvitatud isikute esitatud märkusi ja vaatas vajaduse korral oma esialgsed järeldused läbi.

(12) Komisjon teavitas kõiki huvitatud isikuid olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu (edaspidi „lõplike järelduste avalikustamine“). Kõikidele huvitatud isikutele anti aega, et esitada kõnealuste lõplike järelduste avalikustamise kohta märkusi.

(13) Huvitatud isikute märkusi arutati ja neid on käesolevas määruses vajaduse korral arvesse võetud.

(14) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Sveza kontsern oma väiteid, et ajutises etapis ei järgitud tema kaitseõigust, sest ajutise dumpinguvastase tollimaksu arvutamine ei olnud piisavalt põhjendatud. Komisjon oli seisukohal, et teabe põhjal, mille ta oli ajutiste järelduste avalikustamise ja eelavalikustamise käigus saanud, oli äriühingul võimalik oma kaitseõigust täielikult teostada. Igal juhul oli äriühingul piisavalt võimalusi esitada eelavalikustamise, ajutiste järelduste avalikustamise ja lõplike järelduste avalikustamise kohta märkusi ning ta esitas igas nimetatud olukorras märkusi, mida on käesolevas määruses nõuetekohaselt käsitletud. Seepärast lükati see väide tagasi.

1.5.1. *Taotlus peatada tollimaksude kohaldamine*

(15) Pärast lõplike järelduste avalikustamist taotlesid mitu huvitatud isikut kooskõlas alusmääruse artikli 14 lõikega 4 dumpinguvastaste meetmete peatamist, väites, et pärast uurimisperioodi lõppu on turul toimunud muutusi.

(16) Sellega seoses märkis komisjon, et ta oli juba enne lõplike järelduste avalikustamist taotlenud 18. augustil 2021 omal algatusel liidu tootmisharult ja teistelt huvitatud isikutelt teavet uurimisperioodi järgse aja kohta. Komisjon märkis, et otsus selle kohta, kas meetmete peatamine artikli 14 lõike 4 alusel on põhjendatud või mitte, tehakse ettenähtud ajal.

1.5.2. *Taotlus mitte nõuda sisse ajutisi tollimakse*

(17) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitasid kasevineeri kasutajad ja importijad Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes ja Industria Compensati Moglia komisjonile taotluse kohaldada alusmääruse artikli 10 lõiget 2 ja mitte nõuda sisse ajutisi tollimakse ruudukujulise kasevineeri impordilt, sest liidu tootmisharu ei suuda ruudukujulist kasevineeri tarnida. Industria Compensati Moglia taotlus hõlmas kõiki kasevineeri liike, sest liidu tootmisharul puudub üldine suutlikkus liidu tarbimist rahuldada.

(18) Seoses tarnete väidetava puudumisega märkis komisjon, et nagu on kindlaks tehtud põhjenduses 224, saab liidu turgu piisavalt varustada mitmesugustest allikatest, sealhulgas liidu tootmisharu poolt ja Venemaa impordi teel. Võttes arvesse Venemaalt pärit dumpinguhinnaga impordi tekitatud olulist kahju, mida käsitlevad järeldused on esitatud punktis 4.5, leidis komisjon seega, et ajutine tollimaks tuleb täies ulatuses sisse nõuda, ja seepärast lükati see taotlus tagasi.

1.6. **Väljavõtteline uuring**

(19) Kuna väljavõttelise uuringu kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 12–23.

1.7. **Individuaalne kontrollimine**

(20) Mis puudutab ajutise määruse põhjenduses 24 nimetatud individuaalse kontrollimise taotlusi, siis kordas üks eksportiv tootja, et komisjon võib viia läbi individuaalse kontrollimise või määrata viimase võimalusena kindlaks individuaalse kahjumarginaali ([4]). Selliseks hindamiseks vajalikud ressursid oleksid piiratud: kontrollimine piirduks ekspordihindadega ja analüüs ei ole sama mis dumpingumarginaali analüüs. Samuti väitis see isik, et komisjonil on kohustus individuaalne kontrollimine läbi viia.

(21) Sellega seoses märkis komisjon, et alusmääruse artikli 17 lõikega 3 ei ole individuaalse kahjumarginaali arvutamist ette nähtud, sest selle sätte kohaselt „arvutatakse […] *individuaalne dumpingumarginaal* mis tahes eksportija või tootja puhul“ (kursiiv lisatud).

(22) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 24, sai komisjon individuaalset kontrollimist taotlevatelt äriühingutelt ettenähtud tähtaja jooksul kolm täielikku vastust. Komisjon järeldas aga, et nende taotluste kontrollimine oleks ka uurimise lõppetapis põhjendamatult koormav, kuna valimisse oli juba kaasatud mitu eksportivat tootjat, ning takistaks uurimise nõuetekohast ja õigeaegset lõpuleviimist. Seepärast otsustas komisjon kõnealustele äriühingutele individuaalset kontrollimist mitte võimaldada.

1.8. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(23) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 28.

2. **ASJAOMANE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

2.1. **Toote määratlusega seotud väited**

(24) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 38 ja 39, väitis Venemaa tootja Segezha, et tootevalikut tuleks laiendada, lisades sellesse peale kasevineeri ka männi-, papli-, okumee- ja pöögivineeri. Väideti, et eespool nimetatud puidust vineer konkureerib otseselt ja on asendatav kasevineeriga. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kordas see isik oma taotlust ja väitis, et komisjon ei olnud analüüsinud asendatavuse määra käsitlevat kättesaadavat teavet, mille olid esitanud muid puiduliike kasutavate vineeritootjate riiklikud ühendused.

([4]) Vt dokument arhiveerimisnumbriga t21.004885.

(25) Komisjon tuletas meelde, et nagu on ajutise määruse põhjenduses 201 juba märgitud, rõhutavad papli-, männi- ja muust puidust vineeri tootjaid esindavad riiklikud ühendused (Prantsusmaa, Itaalia ja Hispaania ühendused) oma esildistes, et eri puidust valmistatud vineeri puhul on tegemist erinevate toodetega, mida ei saa ühe tootena käsitada ega selleks liigitada.

(26) Samamoodi kordas komisjon oma seisukohta ja lükkas selle väite tagasi, sest männi-, papli-, okumee- ja pöögivineeri füüsikalised, tehnilised ja keemilised omadused ei ole samad mis kasevineeril. Asjaolu, et mõnel kasutusotstarbel võib kasutada kindlaksmääramata asendusvõimega alternatiivseid tooteid ja materjale, ei muuda asjaomase toote ja nimetatud toodete füüsikaliste, tehniliste ja keemiliste erinevuste olemust.

2.2. **Toote väljajätmisega seotud väited**

(27) Esialgses etapis taotlesid üks kasutaja (Emiliana Imballaggi S.p.A.) ja kaks Venemaa eksportivat tootjat (Sveza kontsern ja Vlas Truda), et uurimisest jäetaks välja ruudukujuline kasevineer, mille pikkus ja laius on viis jalga (1 525 × 1 525 mm). Komisjon lükkas väljajätmistaotlused tagasi, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 37.

(28) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitati väljajätmistaotluse tagasilükkamise otsuse kohta täiendavaid märkusi. Täpsemalt väideti, et i) kuju erinevus juba kujutab endast füüsikaliste ja tehniliste omaduste erinevust, ii) ruudukujuline vineer ja ristkülikukujuline vineer ei ole omavahel asendatavad, sest ruudukujulist vineeri ei saa kasutada otstarbel, mille puhul on vaja ristkülikukujulist vineeri, ja ruudukujulist vineeri ei saa töödelda ristkülikukujuliseks vineeriks, ning iii) liidu tootjad ei tooda ruudukujulist vineeri. Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid mitu isikut neid väiteid. Kasevineeri kasutajad Emiliana Imballagi ja No-Nail Boxes tuginesid väljajätmise alusena ka liidu huvidele, sest ilma väljajätmiseta ei oleks tagatud kasutajate äriühingute (nt volditavate puitkarpide ja -kastide tootjate) elujõulisus.

(29) Komisjon kinnitas oma otsust, et ruudukujulist vineeri ei saa toote määratlusest välja jätta, sest olenemata mõõtmete ja kuju erinevusest on sellel ristkülikukujulise vineeriga samad füüsikalised, tehnilised ja keemilised põhiomadused. Mis puudutab kasutamist, siis kuigi teatavate konkreetsete kasutusotstarvete puhul otsene asendatavus puudub, on olemas palju muid kasutusotstarbeid, mille puhul ruudu- ja ristkülikukujulist vineeri täiendavalt lõigatakse ja seega muudetakse selle algset kuju ning need tooted on teataval määral asendatavad ja ruudukujuline kasevineer avaldab ristkülikukujulisele kasevineerile konkurentsisurvet. Samuti näitas uurimine, et liidu tootmisharu toodab ja müüb ruudukujulist kasevineeri, kuigi suhteliselt väikeses mahus ja üldjuhul mitte tarbekauba, vaid nišitootena eritellimuste jaoks. Neid järeldusi arvesse võttes järeldas komisjon, et väide, mille kohaselt väljajätmine oleks liidu tootmisharu huvides, ei ole põhjendatud. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

2.3. **Järeldus**

(30) Kuna toote määratluse kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 32–33 esitatud järeldused.

3. **DUMPINGUHINNAGA MÜÜK**

(31) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist sai komisjon kolmelt valimisse kaasatud eksportivalt tootjalt ja kaebuse esitajalt kirjalikud märkused dumpinguhinnaga müügi suhtes tehtud esialgsete järelduste kohta.

3.1. **Normaalväärtus**

(32) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 44–57. Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon esialgsed järeldused.

3.2. **Ekspordihind**

(33) Ekspordihinna üksikasjalik arvutuskäik on esitatud ajutise määruse põhjendustes 58 ja 60. Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon esialgsed järeldused.

3.3. **Võrdlus**

(34) Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 61–71.

(35) Eksportiv tootja UPG kordas oma väidet kohanduse kohta ekspordihinna suurendamiseks, et kajastada ajutise määruse põhjenduses 63 kirjeldatud kava raames hüvitatud summasid.

(36) Kuna see isik ei esitanud oma väite põhjendamiseks mingeid uusi tõendeid, mis oleksid komisjoni hinnangut muutnud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 64 esitatud esialgsed järeldused ning lükkas väite tagasi.

(37) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas kõnealune eksportiv tootja väidet, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti e alusel oleks ekspordihinna kohandamisel tulnud arvesse võtta kava raames hüvitatud transpordikulusid.

(38) Komisjon leidis, et ta järgis alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti e sätteid, sest ta arvas muu hulgas maha asjaomase toote esimesele sõltumatule kliendile tarnimisel kantud otseselt seotud transpordikulud. Asjaolu, kas need kulud järgnevalt hüvitati või mitte, ei kuulu alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti e kohaldamisalasse. Seepärast lükati see väide tagasi.

(39) Lisaks väitis see eksportiv tootja, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkt k ei takista komisjonil ekspordisubsiidiumi arvesse võtta. Eksportiv tootja kordas, et subsiidium mõjutab ekspordiTurgudel hinna kujundamise otsuseid ja sellise müügi kasumlikkust. Seega tegi komisjon hindamisel väidetavalt ilmse vea ja rikkus alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti k.

(40) Komisjon märkis, et see isik ei esitanud oma väite põhjendamiseks mingeid uusi tõendeid. Igal juhul uuris komisjon uuesti hoolikalt toimikut ega leidnud mingeid tõendeid selle kohta, et asjaomase eksportiva tootja kliendid maksid kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga k omamaisel turul järjepidevalt erinevaid hindu tulenevalt Venemaa Föderatsiooni valitsuse poolse transpordikulude hüvitamise väidetavast erinevusest omamaise ja eksportmüügi vahel.

(41) Lisaks ei käsitlenud komisjon subsiidiumi kui sellist, vaid kaalus, kas kava mõjutas ekspordi- ja omamaiste hindade võrreldavust viisil, mille tagajärjel peaks omamaiseid hindu kohandama. Seepärast lükkas komisjon tagasi väite, et võrreldavuse eesmärgil tuleks arvesse võtta ekspordihindadega seotud transpordikulude hüvitamist.

(42) Peale selle eeldas sama eksportiv tootja, et komisjon nõustus tema väitega, kuna ta ei eemaldanud transpordikulude hüvitamist dumpinguvastaseid meetmeid käsitleva küsimustiku tabelist G (st kasumit ja kahjumit käsitlevast tabelist).

(43) Komisjon leidis, et olenemata UPG esitatud transpordikulude eemaldamisest asjaomastest tabelitest oli väite tagasilükkamist põhjalikult selgitatud nii konkreetse äriühingu kohta tehtud järeldustes kui ka ajutise määruse põhjenduses 64. Seepärast lükati see väide tagasi.

(44) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis kõnealune eksportiv tootja, et komisjon korrigeeris valesti dumpinguvastaseid meetmeid käsitleva küsimustiku tabelit G. See isik kordas, et ekspordiga seotud transpordikulude hüvitamist tuleks arvesse võtta eksportmüügi puhul, sest hüvitamine sõltub eksportimisel transpordikulude kandmisest.

(45) Nagu on kirjeldatud eespool põhjenduses 43, on tabeli G eesmärk teha kindlaks kasumlikkus iga turusegmendi kohta. Selle küsimuse puhul ei ole aga tabel G ning alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktide e ja k alusel läbiviidav hindamine omavahel otseselt seotud. Nagu on kirjeldatud eespool põhjendustes 38–41, ei leidnud komisjon, et kohandamine oleks põhjendatud. Asjaolu, kas subsiidiumit käsitlevad andmed eksportmüügi kohta on tabelis G esitatud või mitte, ei ole seega oluline. Seepärast lükati see väide tagasi.

(46) Ühtlasi väitis UPG, et komisjon tegi ilmse vea, jaotades äriühinguga seotud kauplejale makstud komisjonitasu tegelikult osutatud teenustele (st seotud kaupleja väitis, et tema ülesanded on seotud iga liiki müügi, mitte ainult omamaise müügiga). Kooskõlas komisjonitasu käsitleva lepinguga oleks komisjon pidanud jaotama komisjonitasu ainult omamaisele müügile.

(47) Komisjon võttis arvesse tegelikku olukorda kahe seotud isiku vahel. Makstud komisjonitasu oli seotud iga liiki müügiga. Kuna asjaomane isik ei esitanud oma väite põhjendamiseks mingeid uusi tõendeid, kinnitati ajutise määruse põhjenduses 65 esitatud esialgsed järeldused.

(48) Samuti väitis UPG, et juhul, kui komisjon jääb oma otsuse juurde jaotada komisjonitasu nii omamaisele kui ka eksportmüügile, siis tuleks komisjonitasu jaotamisel lähtuda ka kolmandatesse riikidesse, mitte ainult ELi suunatud eksportmüügist. Komisjon nõustus selle väitega ja jaotas makstud komisjonitasu kogu müügile, sealhulgas kolmandatesse riikidesse suunatud müügile.

(49) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas UPG väidet, et seotud isikule makstud komisjonitasu ümberjaotamisega moonutati fakte. Lisaks väitis UPG, et komisjon ei põhjendanud oma väidet tõenditega.

(50) Seoses tõenditega osutas komisjon UPG kahele esildisele, milles väideti, et oluline osa müügist ELis (75–95 %) toimus seotud isiku kaudu, kes ei saanud aga sellise müügi eest komisjonitasu, kuigi ta täitis omamaisel turul ja ELi turul samu müügiülesandeid ([5]). Peale selle kordas UPG pärast lõplike järelduste avalikustamist, et omamaise müügi põhjal saadud komisjonitasud olid piisavad, et hüvitada ülesanded, mida seotud isik täitis omamaisel ja eksporditurul. Seega leidis komisjon, et seotud isiku ülesanded hõlmasid lisaks omamaisele müügile ka eksportmüüki. Seepärast jaotati makstud komisjonitasud õigesti ümber iga liiki müügile. Selle põhjal lükati see väide tagasi.

(51) UPG väitis, et komisjon tegi ilmse vea, ajades segi seotud isiku osutatud teenuste ulatuse ja seotud isikule makstud komisjonitasude kohaldamise ulatuse.

(52) Komisjon leidis, et UPG ja temaga seotud isiku vaheline kehtiv komisjonileping ei kajastanud faktilist olukorda, mida näitavad toimikus sisalduvad tõendid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(53) UPG väitis, et jaotades komisjonitasud ümber eksportmüügile, arvestas komisjon neid topelt, võttes arvesse sõltumatutele isikutele ELis makstud tegelikke komisjonitasusid. Samuti väitis UPG, et komisjonitasude ümberjaotamine oli diskrimineeriv, eelkõige kui võtta arvesse alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel komisjonitasudega seoses tehtud ekspordihinna kohandamist teise eksportiva tootja (Sveza kontsern) puhul.

(54) Komisjon kaalus seda väidet hoolikalt ega teinud kindlaks mingit diskrimineerimist kahe eksportiva tootja vahel, sest nende kahe isiku faktiline olukord erines suurel määral.

(55) Sveza eksportivatel tootjatel olid komisjonilepingud seotud kauplejaga Sveza-Les, kes omakorda maksis tasusid sõltumatutele esindajatele ELis. Nagu on kirjeldatud põhjendustes 114–115 allpool, käsitati sõltumatutele esindajatele ELis makstud tasusid kõnealuste komisjonilepingute raames kantud kuludena.

([5]) Need esildised käsitlevad Zhesharsky vastust küsimustikule ja vastust puudustele viitavale 18. jaanuari 2021. aasta kirjale. Viidata võib ka kaugkontrolli aruandele.

(56) Mis puudutab UPGd, siis maksis ELis asuvate sõltumatute esindajate tasudega seotud arveid UPG ise, mitte seotud kaupleja.

(57) Sellest tulenevalt ei saanud seotud kaupleja väita, et UPG poolt sõltumatutele esindajatele ELis makstud tasud moodustasid osa tema kuludest ja selle tulemusel arvestati neid topelt. Igal juhul ei põhjendanud asjaomane isik oma väidet ning tegelikult ei edastanud UPG ELis asuvatele sõltumatutele isikutele makstud komisjonitasude eest esitatud arveid endaga seotud isikule. Seepärast lükati see väide tagasi.

(58) Samuti esitas UPG väite teenuste ulatuse kohta, mida seotud isik omamaisel ja eksporditurul osutas. Eelkõige osutas seotud isik seoses UPG eksportmüügiga väidetavalt piiratud teenuseid ja seega ei olnud komisjonitasude ümberjaotamine ELi suunatud müügile õige.

(59) Komisjon täheldas, et see väide ei olnud põhjendatud ja seda ei saanud kontrollida. Seepärast lükati see väide tagasi.

(60) Eksportiv tootja SPM väitis, et komisjon oli valesti kindlaks määranud tema eksportmüügiga seotud krediidikulud, kasutades Venemaa keskpanga avaldatud intressimäära, mitte kaubaarve vääringuga seotud ametlikku intressimäära alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti g alusel ([6]).

(61) Komisjon leidis, et krediidikulud tuleb esitada kaubaarve vääringus ainult siis, kui isik suudab tõendada, et asjaomane vääring on tema igapäevases äritegevuses vajalik. Kõikidel muudel juhtudel tuleb krediidikulud esitada äriühingu asukohariigi vääringus.

(62) Asjaomane isik ei esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et tal oleks eurodes võetud laene või et ta oleks kandnud eurodes krediidikulusid, ja seega lükkas komisjon selle väite tagasi.

(63) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas SPM oma väidet, et krediidikulud tuleks kindlaks määrata kaubaarve vääringuga seotud ametliku intressimäära põhjal, sest SPM võetud riskid olid seotud kaubaarve vääringu, mitte rubladega. Lisaks väitis SPM, et selline lähenemisviis on komisjoni väljakujunenud tava.

(64) Komisjon märkis, et SPM ei põhjendanud tõenditega oma väidet kirjeldatud finantsriski kohta ega esitanud tõendeid, mille kohaselt oleks see metoodika komisjoni väljakujunenud tava. Peale selle leidis komisjon, et kirjeldatud riski ja krediidikulude kindlaksmääramise vahel puudub otsene seos. Krediidikulud on seotud arve maksmise tingimustega ja on äriühingule vajalikud arve kuupäeva ja tegeliku makse tegemise vahelise aja erinevusest tulenevate kulude rahastamiseks. SPM ei rahastanud oma igapäevast tegevust eurodes võetud laenudega. Seega ei olnud tõendeid selle kohta, et krediidikulud tuleks kindlaks määrata euro intressimäära põhjal. Seepärast lükati see väide tagasi.

(65) Sama isik väitis, et komisjon peab kohaldama taotletud vääringu konverteerimist, sest euro/rubla vahetuskurss kõikus uurimisperioodil märkimisväärselt (st +33 %, kui võtta arvesse päevaseid maksimaalseid väärtusi uurimisperioodil).

(66) Komisjoni läbiviidud analüüs näitab, et uurimisperioodi jooksul oli euro/rubla igakuine vahetuskurss 2019. aasta juulist kuni 2020. aasta veebruarini suhteliselt stabiilne, jäädes vahemikku -3 % kuni +3 % selle ajavahemiku keskmisest vahetuskursist (st euro/rubla vahetuskurss 70,7) ([7]).

(67) Komisjon oli seisukohal, et uurimisperioodi jooksul ei olnud vahetuskursi kõikumine märkimisväärne ega püsiv. Komisjon leidis, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis j sätestatud tingimused ei ole täidetud, sest vahetuskurss ei muutunud märkimisväärselt ega püsivalt. Seepärast lükati see väide tagasi.

([6]) Vt dokument arhiveerimisnumbriga t21.004918.

([7]) Vahetuskurss euro/rubla: 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

(68) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas SPM oma väidet vahetuskursi kõikumise kohta ja seda, et 2020. aasta märtsis kõikus vahetuskurss 18 %. SPM väitis, et uurimisperioodist pikemat aega hõlmav kontrollimine näitas vahetuskursi pidevat muutumist uurimisperioodil.

(69) Komisjon analüüsis vahetuskursi muutumist uurimisperioodil. Muud ajavahemikku kui uurimisperioodi käsitlev teave ei ole uurimise seisukohast oluline. Kui 2020. aasta märtsis suurenes euro/rubla vahetuskurss eelmise kuude kaalutud keskmisega ([8]) võrreldes +16,5 %, siis järgmistel kuudel see vähenes. Seepärast leidis komisjon, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis j sätestatud tingimused ei olnud täidetud, sest vahetuskurss ei muutunud märkimisväärselt ega püsivalt. See väide lükati tagasi.

(70) Nii pärast esialgsete kui ka lõplike järelduste avalikustamist väitis sama eksportiv tootja, et komisjon ei esitanud selgeid juhiseid seoses Ühendkuningriigi olukorraga uurimises. See isik ei eemaldanud oma kuludest Ühendkuningriiki müüdud toodete andmeid. Nagu on aga selgitatud ajutise määruse punktis 1.10, lisas komisjon 19. jaanuaril 2021 toimikusse teate, milles teavitati huvitatud isikuid Ühendkuningriigi väljaastumise tagajärgedest. Peale selle oleks kõnealune isik võinud esitada oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta konkreetse tõenditel põhineva taotluse. Asjaomane isik ei esitanud aga mingeid tõendeid selle selgitamiseks, kuidas Ühendkuningriiki suunatud müük oleks kuluandmeid mõjutanud. Sellega seoses analüüsis komisjon andmekogumit ja leidis, et Ühendkuningriigi andmete lisamine majandusüksuse tootmiskulude (EUCOP) toimikusse mõjutas ainult ühte tootekoodi, mille alla kuuluvad tooted moodustavad 0,04 % äriühingu kogu ekspordimahust ELi ([9]). Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi, sest selliste Ühendkuningriiki müüdud toodetega seotud kuluandmete eemaldamine ei avaldaks käesoleval juhul ilmselt mingit mõju.

(71) SPM selgitas, et enamik tema algselt teatatud pakendamiskuludest hõlmasid ka ladustamiskulusid, mida seotud kauplejad olid kandnud seoses omamaise müügiga. Samuti palus ta säilitada nende kulude kohanduse, mis algselt esitati pakendamiskuludena ja mida komisjon kohandas kui pakendamiskulusid. Komisjon leidis, et ladustamiskulusid (näiteks laoruumide eest rendi maksmine) kantakse tootmiskuludena ning need sisalduvad äriühingu müügi-, üld- ja halduskuludes. Seega ei mõjuta need otseselt hinda, mida seotud kauplejad küsivad esimeselt sõltumatult kliendilt. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(72) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis SPM, et teatatud ladustamiskulude näol oli tegemist omamaise müügiga tegelevate seotud turustusettevõtjate, mitte tootja kuludega. Seotud turustusettevõtjad ei tootnud kasevineeri ja seega ei olnud neil mingeid tootmiskulusid. Seepärast tuleks normaalväärtus kindlaks määrata tehasehinna tasemel ilma turustusettevõtjate kulusid arvesse võtmata, samamoodi nagu arvutatakse ekspordihind alusmääruse artikli 2 lõike 9 kohaselt.

(73) Komisjoni arvamuse kohaselt ei esitanud äriühing mingeid tõendeid selle kohta, et seotud turustusettevõtjate kulusid seoses müügiga omamaisel turul ei tuleks õiglase võrdluse tagamisel arvesse võtta ja et seotud turustusettevõtjaid ei tuleks kohelda ühe majandusüksusena. Lisaks on alusmääruse artikli 2 lõikes 1 sätestatud, et normaalväärtus peaks põhinema esimeselt sõltumatult kliendilt küsitaval hinnal. See ei vastaks tõele juhul, kui seotud turustusettevõtjate kulud maha arvataks. Seepärast lükati see väide tagasi.

(74) Eksportiv tootja Sveza kontsern väitis, et komisjon tegi ilmse vea dividendide ja haldustasude küsimuse käsitlemisel. Kasutatud metoodikat selgitati asjaomasele isikule saadetud konkreetsetes esialgsetes järeldustes.

([8]) Ajavahemikul 2019. aasta juulist kuni 2020. aasta veebruarini oli kaalutud keskmine vahetuskurss 70,73.

([9]) Mis puudutab teatava tootekoodi liigi puhul normaalväärtuse kindlakstegemise metoodikat, siis kasutab komisjon EUCOPi andmekogumit üksnes siis, kui ei toimu müüki omamaisel turul ja seega puuduvad omamaise turuga seotud tootmiskulude (DMCOP) andmed selle tootekoodi liigi kohta. EUCOPi ja DMCOPi andmekogumid sisaldavad tootmiskulusid iga tootekoodi liigi kohta, mida müüakse vastavalt ELi ja omamaisel turul.

(75) Uurimisperioodi jooksul maksis üks eksportivate tootjate kontserni kuuluv äriühing dividende oma aktsionärile Sveza-Les. Sveza-Les esitas saadud dividendide andmed dumpinguvastaseid meetmeid käsitleva küsimustiku tabeli G punktis „Finantstulud ja -kulud“. Kõnealused dividendid jaotati samuti kõikidele tululiikidele, sealhulgas asjaomase toote müügist saadud tulule. Kasutatud metoodika tagajärjel vähenes kõikide tululiikide kohta arvutatud müügi-, üld- ja halduskulude protsendimäär. Komisjon leidis, et teatatud müügiandmed ja dividendid ei ole omavahel seotud, ja otsustas dividendide jaotamist käsitleva väite tagasi lükata.

(76) Uurimisperioodi kogutulu jaotati tulude vahel, mis saadi asjaomase toote ja muude toodete müügist, müügist seotud ja sõltumatutele klientidele ning turu liikide kaupa (st omamaine müük, müük liitu ja müük muudesse kolmandatesse riikidesse). Sveza kontsern pidi iga eespool loetletud punkti kohta tegema kindlaks oma kasumlikkuse (või kahjumi). Kasumlikkuse arvutamiseks lahutati kõik asjaomaste tuludega seotud kulud (st müüdud kaupade kulud, müügi-, üld- ja halduskulud, kasum/kahjum vahetuskursist ja kasum või kahjum finantstuludest ja -kuludest).

(77) Oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta väitis Sveza kontsern, et puudub raamatupidamise aluspõhimõte, mis võimaldaks komisjonil mitte võtta arvesse teatavaid auditeeritud finantsaruannetes sisalduvaid andmeid. Peale selle maksti dividende 2020. aasta esimeses pooles ja need vastasid 31. detsembri 2019. aasta seisuga teenitud kasumile ning seega oli asjaomasel isikul õigus teatada neist uurimisperioodil.

(78) Komisjon ei jätnud auditeeritud finantsaruandeid arvesse võtmata, vaid oli seisukohal, et asjaomase müügi kasumlikkuse kindlakstegemiseks ei saa investeeringult teenitud dividende jaotada muud liiki tuludele. Samamoodi ei võetud muud liiki tulude puhul arvesse jaotatud kasumit. Nagu on märgitud eespool põhjenduses 76, on dumpinguvastaseid meetmeid käsitleva küsimustiku tabeli G eesmärk teha kindlaks mitmesuguste tululiikide kasumlikkus uurimisperioodil. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(79) Asjaomane isik väitis, et müügi kasumlikkuse kindlakstegemiseks kasutatud metoodika ei ole usaldusväärne, sest komisjon võttis arvesse teatavaid tululiike (st vahetuskursist ning finantstuludest ja -kuludest saadud tulu), aga ka teatavat kasumit ja kahjumit, millest teatati varasematel aastatel (st väljaspool uurimisperioodi).

(80) Nagu see isik õigesti märkis, võib vahetuskursist saadud kasumist ning finantstulust ja -kulust teatada siis, kui need on seotud isiku tavapärase äritegevusega. Sellisel juhul võiks vahetuskursist saadud kasum tuleneda kasevineeri ekspordist ning finantstulu ja -kulu kasevineeri müügist saadud rahast. Dividendid on aga eraldi teema, sest jaotatud kasumi teenis teine äriühing. Komisjon leidis, et dividendide ja Sveza-Lesi muu tulu, sealhulgas asjaomase toote müügist saadud tulu vahel ei ole seost. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(81) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Sveza kontsern, et dividendid ja Sveza-Lesi muu tulu on omavahel 100 % seotud. Lisaks väitis see isik, et Sveza-Lesi omandis olev eksportiv tootja teenis kasumit kasevineeri müügist omamaisel turul või ekspordiurul.

(82) Komisjon kaalus neid argumente ja nõustus asjaomase isikuga. Kasum ja seega dividendid tulenesid eksportiva tootja kogu äritegevusest. Küll aga puudus seos Sveza-Lesile üle kantud raha ja Sveza-Lesi tegevuse (ja seotud kulude) vahel, mis oli uurimisperioodil otseselt seotud asjaomase tootega. Seepärast lükati see väide tagasi.

(83) Mis puudutab tabelis G esitatud varasemate aastate kasumit ja kahjumit, siis otsustas komisjon eemaldada kõnealused summad uurimisperioodil toimunud müügi kasumlikkuse kindlakstegemiseks kasutatud andmekogumist, sest need ei olnud seotud asjaomase isiku tavapärase äritegevusega uurimisperioodil. Nimetatud kirjed moodustasid alla 0,5 % kõikidest teatatud müügi-, üld- ja halduskuludest.

(84) Põhjenduses 74 nimetatud haldustasud on seotud haldustasudega, mida iga eksportiv tootja Sveza-Lesile maksis. Sveza-Les esitas dumpinguvastaseid meetmeid käsitleva küsimustiku tabelis G haldustasud tuluna ja jaotas kulud halduslepingutele, mille alusel ta kõnealuseid tasusid sai. Sveza-Les ei teinud aga kindlaks nende halduslepingutega seotud kulusid. Tõendite puudumise tõttu otsustas komisjon esialgses etapis mitte võtta arvesse kulusid, mille kohta teatati, et need on seotud halduslepingutest saadud tuluga, ja jaotada need kulud ümber muud liiki tulude vahel.

(85) Sveza kontsern väitis, et komisjoni otsus eemaldada teenitud tulu (st haldustasud) ning mitte võtta arvesse teatatud kulusid ja jaotada need ümber muude tulude vahel oli ilmselt väär ja ebaseaduslik.

(86) Komisjon märkis, et äriühing ei esitanud oma väite toetamiseks mingeid täiendavaid tõendeid.

(87) Peale selle tuletas komisjon meelde, et haldustasusid ei eemaldatud tabelist G. Komisjon jaotas kulud, mille asjaomane isik oli jaotanud haldustasudest saadud tuludele, ümber muud liiki tuludele, sest see isik ei esitanud jaotamise põhjendamiseks mingeid tõendeid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(88) Lisaks väitis kõnealune isik, et komisjon kasutas kulude ümberjaotamisel vastuolulist ja ebatäpset metoodikat. See isik ei põhjendanud oma väidet, küll aga kasutas komisjon kulude jaotamisel sama metoodikat kui asjaomane isik. Seepärast lükati see väide tagasi.

(89) Samuti väitis asjaomane isik, et kui komisjon jääb oma otsuse juurde eemaldada seotud isiku poolt tabelis G teatatud kulud, tuleks haldustasud eemaldada kuludest, millest eksportivad tootjad on teatanud nende esitatud tabelis G.

(90) Komisjon uuris seda väidet ja ei leidnud mingit alust eemaldada haldustasudega seotud kulud, millest eksportivad tootjad olid teatanud, sest neid kulusid toetasid raamatupidamisdokumendid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(91) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern Sveza-Lesi müügi-, üld- ja halduskuludega seotud raamatupidamisarvestusele tuginedes, et haldustasusid käsitlevate lepingute tulemusel tekkinud kulusid on võimalik kindlaks teha.

(92) Komisjon analüüsis neid väiteid ja ei leidnud esildises mingit teavet, mis võimaldaks kindlalt järeldada, et haldustasusid käsitlevate lepingute tulemusel tekiks mis tahes kulusid, mis võiksid olla lepingutega otseselt seotud. Peale selle taotles komisjon kaugmeetodil läbiviidud ristkontrolli käigus nende lepingute puhul arvesse võetud kulusid tõendavaid dokumente, mida äriühing aga ei esitanud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(93) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et komisjoni hinnangut ühe majandusüksuse kohta mõjutasid ilmsed hindamisvead. See isik kordas, et Sveza-Les täitis omamaisel turul ja eksporditurul samu müügiülesandeid ning ainus erinevus oli seotud tema tegevuse tasustamisega. Sellega seoses väitis asjaomane isik, et tema vastuses küsimustikule oli esitatud põhjalikke tõendeid.

(94) Esiteks osutas kontsern pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist küsimustiku vastuste sellele osale, mis käsitles tehaseid ja milles ta selgitas, et Sveza-Les täidab omamaisel turul ja eksporditurul samu müügiülesandeid ning ainus erinevus on seotud Sveza-Lesi tegevuse tasustamisega. Üks seal rõhutatud element on asjaolu, et Sveza-Lesi ja iga tehase vahel sõlmitud halduslepingu kohaselt antakse Sveza tootjate ainsa täitevorgani volitused üle haldusettevõtjana tegutsevale Sveza-Lesile. Vastavalt halduslepingutele viib Sveza-Les tehaste nimel ellu mitmesugust haldustegevust, mis hõlmab maksuarvestust ja aruandlust. Toimimise seisukohast ei juhita Sveza-Lesi ja tehaseid äriühingu väitel seega sõltumatult. Tehased toimivad Sveza-Lesi juhtimisel ja kooskõlas tema järgitava poliitikaga.

(95) Komisjon täheldas, et Sveza-Les osutab haldusteenuseid tasu eest ja esitab tehastele regulaarselt arveid, kus on loetletud neile osutatud teenused. Olenemata mitmesugustest halduslepingutega ette nähtud teenustest on juriidilised isikud aga otsustanud reguleerida oma müüki eraldi ja väga erinevat liiki lepingutega, mis käsitlevad uurimisaluse toote eksport- ja omamaist müüki ning mis mõjutasid sellise müügi toimumist. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 67 ja täiendavalt alljärgnevates põhjendustes, mõjutasid Sveza-Lesi ja tehaste vahel sõlmitud komisjonilepingud ainult eksportmüüki, mille tulemusel oli vaja teha kohandus alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel.

(96) Teiseks vaidlustas äriühingute kontsern pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist ajutise määruse põhjenduses 68 esitatud komisjoni järelduse, väites, et liidu kohtud on kinnitanud, et ühe majandusüksuse olemasolu hindamisel on lepingu olemasolu „tähtis“, kuid mitte otsustav tegur. Seepärast võib sõltumata lepingu olemasolust olla tegemist ühe majandusüksusega ([10]). Seega peab komisjon põhjalikult hindama kõiki Sveza tehaste ja Sveza-Lesi vahelise suhte majanduslikku tegelikkust kajastavaid tegureid ega saa teha järeldust, et tegemist ei ole ühe majandusüksusega, ainult lepingu olemasolu põhjal.

(97) Komisjon leidis, et Sveza kontserni nimetatud kohtuotsus kinnitab komisjoni seisukohta käesolevas juhtumis. Nagu Euroopa Kohus järeldas, on tootja ja temaga seotud turustaja vaheline leping, millega nähakse ette turustajale komisjonitasu maksmine, nende kahe äriühingu vaheliste suhete oluline asjaolu ja selle eitamine hägustaks nende suhete majanduslikku tegelikkust. Komisjon uuris tõepoolest Sveza tehaste ja Sveza-Lesi suhteid nende vahel sõlmitud lepingute põhjal, mida nimetati komisjonilepinguteks, ning järeldas, et need täidetavad lepingud sisaldavad mitmesuguseid sätteid, mida on allpool põhjenduses 98 selgitatud põhjustel keeruline sobitada seisukohaga, et asjaomased äriühingud moodustavad ühe majandusüksuse ([11]).

(98) Kolmandaks väitis kontsern, et kuigi komisjon viitas ajutise määruse põhjenduses 68, et leping sisaldab „mitmeid klausleid, näiteks vahekohtuklauslit, mis osutavad solidaarsuse puudumisele äriühingute vahel“, nimetas ta ainult ühte – vahekohtuklauslit. Samal ajal viitas Üldkohus kohtuotsuses PT Musim Mas mitut liiki klauslitele, mis tõendavad solidaarsuse puudumist. Vahekohtuklausel ei ole väidetavalt piisav, et komisjon saaks teha järelduse, mille kohaselt tegemist ei ole ühe majandusüksusega. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 68, sisaldavad Sveza-Lesi ja tehaste vahelised komisjonilepingud mitut sätet, mis näitavad solidaarsuse puudumist äriühingute vahel ja tõendavad seega, et tegemist on kahe majandusüksusega, kellel on lahknevad huvid ([12]). Lisaks vahekohtuklauslile on lepinguosaliste vastutus piiratud ainult vääramatu jõu korral, samal ajal kui kõikides muudes olukordades vastutavad osalised kooskõlas Venemaa Föderatsiooni üldkohaldatavate õigusaktidega lepingust tulenevate kohustuste täitmata jätmise või nõuetele mittevastava täitmise eest. Peale selle sisaldavad lepingud sätteid, millega on reguleeritud Sveza-Lesi ja tehaste vaheline teabevahetus ja nende kohustused nime või aadressi muutmise korral. Need mittetäielikud näited koos ajutises määruses nimetatud vahekohtuklausliga tõendavad, et eksportmüügi valdkonnas on Sveza-Lesi ja tootjate vahelised suhted korraldatud tavapärastel äritingimustel. Seepärast lükati see väide tagasi.

(99) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Sveza kontsern, et eelmises põhjenduses osutatud komisjonilepingute sätted ei ole solidaarsuse puudumise tõendamiseks piisavad. Halduslepingute kohaselt ei saa Sveza tehased teha mingeid otsuseid ilma Sveza-Lesi nõusolekuta ning on nii praktiliselt kui ka õiguslikult Sveza-Lesist täielikult sõltuvad. Komisjon märkis, et nagu on selgitatud eespool põhjenduses 95, nähti halduslepingutega küll ette

([10]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 26. oktoober 2016, PT Musim Mas *vs.* nõukogu, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punktid 43 ja 55–59.

([11]) Vt ka kohtuotsus, Üldkohus, 14. juuli 2021, Interpipe Niko Tube LLC *vs.* komisjon, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punktid 162–163.

([12]) Kohtuotsus, Üldkohus, 14. juuli 2021, Interpipe Niko Tube LLC *vs.* komisjon, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punkt 163.

mitmesugused teenused, kuid need lepingud ei hõlmanud tehaste toodetud toodete müüki. Juriidilised isikud otsustasid reguleerida oma müüki eraldi ja väga erinevat liiki lepingutega, mis käsitlevad uurimisaluse toote eksport- ja omamaist müüki ning mis mõjutasid sellise müügi toimumist ja nende hindade võrreldavust. Seepärast lükati see väide tagasi.

(100) Neljandaks vaidlustas Sveza kontsern pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist komisjoni järelduse, mille kohaselt „tundus müügi-, üld- ja halduskulusid vaadates, et osa müügiülesandeid täitsid endiselt eksportivad tootjad“, väites, et need ülesanded ei puudutanud müüki, vaid muud, müügiülesannetega üksnes vähesel määral seotud tegevust. Isegi eeldusel, et komisjoni väide oli õige (mida see ei olnud), võib olla tegemist ühe majandusüksusega, kui tootja täidab täiendavalt osa müügiülesannetest, mida täidab tema tooteid turustav ettevõtja ([13]).

(101) Komisjon täheldas, et väidet, mille kohaselt kõnealused müügi-, üld- ja halduskulud ei ole seotud eksportiva tootja müügiülesannete, vaid muu tegevusega, ei toeta mingid toimikus sisalduvad tõendid. Tõendeid ei esitatud ka pärast lõplike järelduste avalikustamist. Vastupidi, tootja oli teatanud, et vähemalt osa nendest kuludest, näiteks personalikulud, olid seotud müügiülesannetega. Komisjon leidis, et selle näol on tegemist olulise asjaoluga, mis näitab, et tootjad ei ole kogu oma müügitegevust Sveza-Lesile delegeerinud.

(102) Viiendaks väitis eksportiv tootja, et väide, mille kohaselt „seotud kaupleja väljastas eksportivate tootjate nimel arveid esimestele sõltumatutele klientidele liidus“, ei ole faktiliselt õige. Arveid sõltumatutele klientidele esitab Sveza-Les, kuid mitte „eksportivate tootjate nimel“. Arvetel on üksnes kindlaks tehtud kauba tootnud Sveza tehas.

(103) Komisjon märkis, et kauba omandiõigus läheb eksportivalt tootjalt üle otse ostjale. Müük kajastatakse tuluna eksportiva tootja müügiaruannetes. Sveza-Les ei olnud kunagi kauba omanik ja seega ei kajastanud seda oma raamatupidamisaruannetes müügituluna. Sveza-Lesi raamatupidamisaruannetes kajastatakse tuluna ainult eksportivate tootjate makstud komisjonitasu. Seevastu omamaise müügi puhul ei müü eksportivad tootjad otse esimestele sõltumatutele klientidele, vaid Sveza-Lesile. Sel juhul läheb omandiõigus üle Sveza-Lesile. Peale selle ei kuulu sõltumatute klientide maksed, mida Sveza-Les eksporditehingutelt saab, sellele äriühingule, vaid nende otsesed omanikud on kõnealused eksportivad tootjad, kellele maksed täies ulatuses üle kantakse. Teiste sõnadega tegutseb Sveza-Les tehaste eksportmüügi puhul esindajana ja saab hüvitisena komisjonitasu, samal ajal kui omamaisel turul on Sveza-Les asjaomane müüja esimesele sõltumatule kliendile alusmääruse artikli 2 lõike 1 tähenduses. Seepärast lükati see väide tagasi.

(104) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis eksportiv tootja, et eelmises põhjenduses kirjeldatud komisjoni hinnangus keskenduti Sveza-Lesi ja tehaste vahelisele vormilisele korraldusele, kuid selles ei käsitletud nende suhete majanduslikku tegelikkust, võttes arvesse Sveza-Lesi tegelikult täidetavaid ülesandeid, mis kujutasid endast struktuurisisese müügiosakonna ülesandeid. Väidetavalt oli komisjoni formaalne lähenemisviis Sveza-Lesi ja eksportivate tootjate suhete majanduslikule tegelikkusele õiguslikult ja faktiliselt vale.

(105) Komisjoni arvamuse kohaselt ei sisaldanud toimik mingeid tõendeid selle kohta, et lepinguline korraldus ei kajastanud kontsernisiseste suhete majanduslikku tegelikkust. Vastupidi, kõik dokumendid näitasid, et eri juriidilised isikud järgisid vastavalt eksportmüügi ja omamaise müügi puhul lepingulist korraldust ka praktikas. Seepärast lükati see väide tagasi.

([13]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 13. oktoober 1993, Matsushita *vs.* nõukogu, C-104/90, EU:C:1993:837, punkt 14. Vt ka kohtuotsus, Esimese Astme Kohus, 10. märts 2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 185.

(106) Kuuendaks väitis Sveza kontsern, et kui eksportmüügi puhul sõlmitakse kirjalikud komisjonilepingud, siis omamaise müügi puhul sõlmitakse ostu- ja müügilepingud. See on faktiliselt tõsi. See ei muuda aga asjaolu, et nagu Sveza kontsern on tunnistanud, on omamaine ja eksportmüük erinevalt korraldatud ja nende suhtes kehtivad oma laadilt erinevad lepingud, mida on kirjeldatud allpool põhjenduses 108. Seega ei vaidlustata, et eksportmüük on reguleeritud komisjonilepingutega ja et kõnealuseid komisjonitasusid eksporditehingutega seotud teenuste hüvitamiseks tegelikult makstakse. Omamaiste tehingute puhul see nii ei ole.

(107) Seitsmendaks väitis Sveza kontsern, et komisjon peab tõendama eksportmüügi eest makstud komisjonitasudest tuleneva hindade võrreldavuse probleemi olemasolu. Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga i nõutakse makstud komisjonitasude erinevuste kohandamist. Sveza kontsern väitis, et Sveza tehaste ja Sveza-Lesi suhte puhul saavutatakse sama majandustulemus olenemata sellest, kas Sveza-Les saab omamaiselt müügilt hinnalisandit või eksportmüügilt komisjonitasu. Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel tuleb seega „komisjonitasuna“ käsitada nii omamaise müügilt saadavat hinnalisandit kui ka eksportmüügilt saadavat komisjonitasu. Sellisel juhul ei esine makstud komisjonitasudes erinevusi, mis mõjutaksid hindade võrreldavust, ja kohandamine alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel ei ole põhjendatud.

(108) Komisjon ei olnud sellega nõus. Artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtava kohandamise eesmärk on korrigeerida omamaiselt müügilt ja eksportmüügilt makstavate komisjonitasude vahelised võimalikud erinevused. Kuigi eksportmüüki reguleerivate lepingute põhjal ei vaidlustata seda, et tehased maksavad Sveza-Lesile eksporditehingute, sealhulgas liitu suunatud müügi eest komisjonitasu, siis ei tõendatud, et omamaise müügi puhul saab Sveza-Lesi käsitada komisjonitasude põhjal tegutseva esindajana. Komisjoni kindlakstehtud fakt on pigem see, et kontserni kogu omamaise müügi puhul on tegemist kaudse müügiga, kuna tehased müüvad asjaomase toote kõigepealt siirdehinnaga Sveza-Lesile, kes seejärel müüb need reaalturuväärtusega esimestele sõltumatutele klientidele omamaisel turul. Miski ei viita sellele, et seda tehes võiks Sveza-Lesi käsitada komisjonitasupõhiselt tegutseva esindajana. Komisjon tuletas meelde järgmisi tunnuseid: kogu omamaise müügi teostab Sveza-Les ning Sveza-Lesi ja tehaste vahelised müügilepingud ei sisalda mingeid klausleid, mis osutaksid sellele, et Sveza-Les tegutseb esindajana. Eelkõige on teatavates müügilepingutes sätestatud: „Teatavaks ajavahemikuks kaupade hinnas kokku leppimiseks on pooltel õigus allkirjastada käesoleva lepingu asjakohased lisad“. Kontrollimise käigus kõnealuseid lisasid ei esitatud ning teised maksete ja mahtude üksikasju sisaldavad lepingud olid aegunud. Sellest tulenevalt ei näidanud toimikus sisalduvad tõendid, kuidas müügihind või Sveza-Lesi hüvitis kindlaks määrati ([14]). Lepingutes ei ole käsitletud ka poolte muid õigusi ega kohustusi. Muu hulgas ei sisalda need näiteks aruandluskohustust ega kohustust teavitada teist poolt nime muutmisest, samuti ei ole neis käsitletud poolte vastutust lepingu täitmata jätmise korral ([15]). Komisjon märkis, et sarnastel asjaoludel nagu need, mis esinevad Sveza-Lesi omamaise müügi puhul, on Üldkohus teinud kohtuasjas Interpipe otsuse, et kohandamine, mille komisjon seoses eksportmüügiga tegi, ei olnud põhjendatud. ([16]) Selle põhjal kinnitas komisjon, et omamaise müügi puhul ei olnud kohandamine vastavalt artikli 2 lõike 10 punktile i õigustatud. Seevastu on tehaste ja Sveza-Lesi vahel sõlmitud eksportmüüki käsitlevates lepingutes selgelt sätestatud, et Sveza-Les tegutseb esindajana ja tal on õigus saada asjaomaste teenuste eest komisjonitasu, mida tehased tegelikult ka maksid. Selle põhjal järeldas komisjon, et eksportmüügi puhul oli kohandamine vastavalt artikli 2 lõike 10 punktile i õigustatud.

(109) Lisaks uuris komisjon väidet, et omamaiselt müügilt makstud väidetaval hinnalisandil ja eksporditehingute eest makstud tegelikel komisjonitasudel on eksportivate tootjate jaoks samad majanduslikud tagajärjed. Nagu on üksikasjalikumalt kirjeldatud konkreetset äriühingut käsitlevates järeldustes, esines omamaise müügi ja eksportmüügi kasumlikkuses erinevusi. Seega leidis komisjon, et Sveza-Lesile eksportmüügi eest komisjonitasude maksmine ei too eksportivate tootjate kontserni jaoks kaasa samu majandustulemusi kui siirdehinnad, mida küsiti Sveza-Lesilt seoses tema teostatud omamaise müügiga esimestele sõltumatutele klientidele. Seepärast lükati see väide tagasi.

([14]) Vt analoogia alusel kohtuotsus, Üldkohus, 25. juuni 2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) *vs.* nõukogu, T-26/12, punkt 60.

([15]) Kohtuotsus, Üldkohus, 25. juuni 2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) *vs.* nõukogu, T-26/12, punkt 62.

([16]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 16. veebruar 2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, liidetud kohtuasjad C-191/09 P ja C-200/09 P, punktid 50–69.

(110) Kaheksandaks väitis Sveza kontsern seoses ajutise määruse põhjendusega 71, et olukord on sarnane alusmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 kirjeldatuga; nimetatud sätetega nähakse ette, et hinda esimesele sõltumatule kliendile võib kohandada kõikide importimise ja edasimüügi vahelisel ajal tekkinud kuludega. Peale selle ei takista alusmääruse artikli 2 lõige 1 mingil viisil kohanduse kohaldamist alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel. Mis tahes muu tõlgendus kaotaks artikli 2 lõike 10 punkti i, sealhulgas selle teise lõigu igasuguse kasuliku mõju.

(111) Komisjon täheldas, et ühelt poolt alusmääruse artikli 2 lõike 1 ning teiselt poolt alusmääruse artikli 2 lõigete 8 ja 9 sõnastus on erinev. Kui artikli 2 lõikes 1 on sätestatud, et normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad, siis artikli 2 lõikega 9 on ette nähtud ekspordihinna arvutamine, tuginedes hinnale, millega importtooteid esimest korda edasi müüakse.

(112) Samuti tuleb tähele panna, et nagu on selgitatud eespool põhjenduses 108, ei esitanud Sveza kontsern toetavaid tõendeid alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohase normaalväärtuse väidetava kohanduse summa kohta. Ostu- ja edasimüügihinna väidetavat erinevust ja selle arvutuskäiku ei olnud kirjalikult täpsustatud üheski komisjonile edastatud lepingus. Sveza kontserni sõnade kohaselt tundus see ühtlasi olevat tehaste lõikes erinev ja muutus uurimisperioodi jooksul. Peale selle, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 71, kui kvantifitseerida artikli 2 lõike 10 punkti i kohane hinnalisandi kohandamine Sveza-Lesile toote edasimüümisel makstud väidetava hinnalisandi mahaarvamiseks, siis oleks hind tegelikult tehaste ja Sveza-Lesi vahelise asjakohase müügi hinna tasemel. Teiste sõnadega, kui väidetav hinnalisand maha arvata, siis oleks normaalväärtuse kindlaksmääramise alus tehaste ja Sveza-Lesi vaheline müük. Alusmääruse artikli 2 lõikes 1 on sätestatud, et normaalväärtuse aluseks tuleks võtta hinnad esimesele sõltumatule kliendile, kes Sveza-Les aga ei ole.

(113) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Sveza kontsern, et kui eksporditurgudel ei ole olemas ühte majandusüksust, siis ei saa ka omamaisel turul olla ühte majandusüksust, sest Sveza-Les täidab eksporditurul ja omamaisel turul samu ülesandeid. Komisjon ei olnud sellega nõus. Nagu on selgitatud eespool põhjendustes 93–112, leidis komisjon, et eksportmüügi puhul on Sveza-Lesi ja tootjate vaheline majanduslik suhe sellise tarnija suhe, kes müüb esindaja vahendusel ja tavapärastel äritingimustel: tootja säilitab müüdavate toodete omandiõiguse ja nendega seotud vastutuse, samal ajal kui Sveza-Les saab müügi eest asjaomastes lepingutes sätestatud komisjonitasu. Seevastu omamaise müügi puhul on müüdavate kaupade omandiõigus ja nendega seotud vastutus Sveza-Lesil ning lepingutes ei olnud selgelt määratletud mingit väidetavat hinnalisandit asjaomaselt müügilt. Peale selle väljastab Sveza-Les tehastele omamaist müüki käsitleva arve tavaliselt samal päeval, mil väljastatakse arve lõpptarbijale, mis kinnitab veelgi mitteärilist suhet. Samuti tuletas komisjon meelde, et ühe majandusüksuse põhimõte alusmääruse artikli 2 lõike 10 alusel tehtavate kohanduste kontekstis kujunes välja Euroopa Kohtu praktikas, ([17]) mis käsitles nn nominaalseid komisjonitasusid, sealhulgas artikli 2 lõike 10 punktis i osutatud müüja saadud hinnalisandeid, mitte olukordi, kus tegelikud komisjonitasud on selgelt määratletud ja neid tegelikult makstakse, nagu kõnealusel juhul. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(114) Sveza kontsern väitis, et komisjon arvestas topelt teatavaid lisatasusid ja komisjonitasusid, mida Sveza kontsern maksis sõltumatutele klientidele liidus, sest nende summade kohta ei esitatud omakorda arvet eksportivatele tootjatele. Seepärast oli Sveza-Les seisukohal, et need kulud on komisjonilepingute rakendamisel tekkinud kulud.

(115) Komisjon kaalus seda väidet paralleelselt oma otsusega ühe majandusüksuse kohta ja otsustas liidus asuvatele sõltumatutele klientidele makstud lisatasusid ja komisjonitasusid ekspordihinnast mitte maha arvata. Seepärast võeti seda väidet arvesse.

([17]) Mida on nimetatud eespool joonealustes märkustes nr 15 ja 16.

(116) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et kuna komisjoni järelduse kohaselt on omamaisel turul olemas üks majandusüksus, oleks komisjon pidanud müügi-, üld- ja halduskulude arvutamisel kasutama Sveza-Lesi ja Sveza eksportivate tootjate konsolideeritud kasumiaruannet. Selle põhjus on asjaolu, et konsolideeritud kasumiaruandest on eemaldatud kontsernisisesed maksed ning koondatud tegelikud kulud ja tegelikud tulud ühe majandusüksuse kohta.

(117) Komisjon palus kontserni eksportivatel tootjatel esitada esialgsetes vastustes küsimustikule nii oma auditeeritud raamatupidamisaruanded kui olemasolu korral ka konsolideeritud auditeeritud raamatupidamisaruanded. Sellist konsolideeritud teavet ei esitanud ükski eksportiv tootja, sealhulgas Sveza-Les, kes oli siiski ühe eksportiva tootja peamine aktsionär. Sveza kontserni kohta puudusid konsolideeritud auditeeritud raamatupidamisaruanded ja seega ei saanud sellist dokumenti käesoleva uurimise jaoks esitada. Kuigi Sveza-Les esitas kaugmeetodil läbiviidud ristkontrolli käigus konsolideeritud kasumiaruande, ei olnud komisjonil võimalik kontrollida selle täpsust ja usaldusväärsust, sest sõltumatu audiitorühing ei olnud kõnealust dokumenti nõuetekohaselt auditeerinud. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(118) Sveza kontsern väitis, et eksportmüügilt makstud komisjonitasude kohandamine oli diskrimineeriv, eriti kui arvestada teise eksportiva tootja (UPG) ekspordihinna kohandamist komisjonitasudega.

(119) Komisjon ei leidnud nende kahe juhtumi vahel mingit diskrimineerimist, sest kõnealuse kahe isiku faktilised asjaolud ja eelkõige nende vastavate äriühingute kontsernide seotud üksuste vahelised lepingulised suhted olid erinevad. Kui UPG tunnistas, et omamaiselt müügilt makstud komisjonitasu kattis eksportmüügiga seotud kulud ja teenused, siis Sveza kontsernis olid omamaine müük ja eksportmüük korraldatud õiguslikult eraldiseisvalt. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.4. **Dumpingumarginaalid**

(120) Nagu on kirjeldatud eespool põhjendustes 31–115, võttis komisjon arvesse märkusi, mille huvitatud isikud esitasid pärast esialgsete järelduste avalikustamist, ning arvutas dumpingumarginaalid vastavalt ümber.

(121) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza kontsern	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Muud koostööd tegevad äriühingud	14,85 %
Kõik muud äriühingud	15,80 %

(122) Individuaalsete dumpingumarginaalide arvutused, milles arvestati huvitatud isikutelt pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist saadud märkuste põhjal tehtud parandusi ja kohandusi, edastati valimisse kaasatud eksportivatele tootjatele.

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(123) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 80–82 esitatud järeldused.

4.2. **Liidu tarbimine**

(124) Komisjon tegi liidu tarbimise kindlaks järgmiste andmete põhjal: a) kaebuse esitaja esitatud andmed liidu tootmisharu samasuguse toote müügi kohta sõltumatutele klientidele liidus; neid andmeid võrreldi valimisse kaasatud liidu tootjate teatatud müügimahtudega; b) uurimisaluse toote import kõikidest kolmandatest riikidest vastavalt Eurostati andmetele ([18]).

(125) Võttes arvesse allpool punktis 4.3.1 kirjeldatud impordi kindlaksmääramise metoodikat, muutus liidu tarbimine järgmiselt.

Tabel 1

Liidu tarbimine kuupmeetrites (m³)

	2017	2018	2019	Uurimisperiood
Liidu kogutarbimine	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indeks	*100*	*106*	*104*	*100*

Allikas: kaebuse esitaja, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(126) Tarbimine liidus püsis vaatlusalusel perioodil stabiilne. Üksikasjalik analüüs näitab, et aastatel 2017–2018 kasvas see 6 %, 2019. aastal vähenes kasv 4 %-le võrreldes 2017. aastaga ja lõpuks tarbimine vähenes, jäädes 2017. aastaga sarnasele tasemele.

4.3. **Asjaomasest riigist pärit import**

4.3.1. *Asjaomase toote impordi kindlaksmääramise metoodika*

(127) Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 86, registreeriti asjaomase toote import enne menetluse algatamist ja sellele järgnevat konkreetse TARICi koodi loomist ([19]) CNi tasandil, ([20]) hõlmates ka muid tooteid peale asjaomase toote. Asjaomase toote impordimahu hindamiseks vaatlusalusel perioodil kasutas komisjon sama suhtarvu (TARIC/CN), mida täheldati pärast algatamist kogu CN-koodi impordimahtude ja asjaomase toote impordi vahel TARICi andmete põhjal. Asjaomasest riigist pärit impordi puhul määrati selleks suhtarvuks ([21]) 78 %.

(128) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid teatavad huvitatud isikud, et impordistatistika kindlaksmääramise tulemused olid moonutatud. Eelkõige väideti, et kui võrrelda importi kuupmeetrites impordiga tonnides, siis ei ole tulemused uurimisaluse toote üldtunnustatud keskmise tihedusega kooskõlas.

(129) Komisjon analüüsis neid väiteid ja leidis esitatud statistikas moonutatud andmeid täiendava mõõtühiku (käesoleval juhul kuupmeetri) tasandil. Impordi võrdlemiseks otsustas komisjon seega arvestada teatatud kaalu (tonnides), mis on usaldusväärsem ja stabiilsem andmekogum, ümber kuupmeetriteks.

([18]) Eurostati andmed, mida on kohandatud punktis 4.3.1 selgitatud metoodika alusel.
([19]) TARICi kood: 4412 33 00 10.
([20]) CN-kood: 4412 33 00.
([21]) Alates ajutise määruse avaldamisest on see suhtarv mõnevõrra muutunud (79 %), sest kättesaadavad olid hiljutisemad impordistatistika andmed, mis käsitlesid pikemat ajavahemikku. Komisjon kasutas TARICi andmeid terve kuu kohta alates uurimise algatamisest kuni eelavalikustamiseni (2020. aasta novembrist kuni 2021. aasta aprillini).

(130) Tonnide kuupmeetriteks ümberarvestamiseks kasutas komisjon konverteerimispõhimõtet, mis määrati kindlaks tasemel 0,69. Konverteerimispõhimõte määrati kindlaks asjaomase toote üldtunnustatud tihedusnäitajate põhjal. Kõnealust konverteerimispõhimõtet soovitasid nii eksportivad tootjad kui ka liidu tootjad, samuti jäi see kaebuses sisalduvas metoodikas väljapakutud vahemikku. Peale selle kinnitas valimisse kaasatud eksportivate tootjate poolt liidus tonnides ja kuupmeetrites müüdud keskmiste koguste analüüs, et konverteerimispõhimõte tasemel 0,69 on täpne. Pärast läbivaatamist kohandati asjaomasest riigist pärit impordi suhtarvu mõnevõrra ülespoole, 79 %ni.

(131) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis üks Venemaa eksportiv tootja (Sveza), et alates menetluse algatamisest toimunud impordil põhineva (TARIC/CN) suhtarvu kasutamine ei näidanud tingimata kogu vaatlusalusel perioodil esinenud olukorda, sest CN-koodi muutumist võis mõjutada muud liiki vineer, mida uurimine ei hõlma. Samuti väideti, et Venemaalt pärit import võis pärast uurimise algatamist oluliselt suureneda ja selle tagajärjel võidi enne algatamist toimunud asjaomase toote importi üle hinnata. Sveza kontsern väitis ka, et Venemaa statistika kasutamine impordi kindlaksmääramiseks oleks Eurostati andmete kasutamisest usaldusväärsem.

(132) Komisjon leidis, et tema kasutatud metoodika võimaldas anda põhjendatud ja usaldusväärse hinnangu, sest asjaomane toode oli statistilisel tasandil osa laiemast vineeritoodete kogumist. Komisjoni arvamuse kohaselt ei tagaks Venemaa ekspordistatistika kasutamine suuremat usaldusväärsust kui Eurostati andmete kasutamine, sest ka see statistika hõlmab muid tooteid peale asjaomase toote. Ühtlasi ei esitanud Sveza kontsern mingeid tõendeid, mis põhjendaksid, et muud liiki vineeri import kogumina suurenes rohkem kui kasevineeri import. Seepärast lükati see väide tagasi.

4.3.2. *Asjaomasest riigist pärit impordi maht ja turuosa*

(133) Eespool nimetatud metoodikat kasutades tegi komisjon Eurostati andmete põhjal kindlaks impordimahu. Impordi turuosa kindlaksmääramiseks võrreldi impordimahtu liidu tarbimisega.

(134) Asjaomasest riigist pärit import muutus järgmiselt.

Tabel 2

Impordimaht (m³) ja turuosa

	2017	2018	2019	Uurimisperiood
Venemaalt pärit impordi maht (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indeks	*100*	*109*	*114*	*114*
Turuosa	40 %	42 %	44 %	46 %
Indeks	*100*	*103*	*109*	*114*

Allikas: Eurostat.

(135) Asjaomasest riigist pärit import suurenes vaatlusalusel perioodil ligikaudu 710 163 kuupmeetrilt ligikaudu 812 521 kuupmeetrini ehk 14 %. Vaatlusalusel perioodil kasvas kõnealuse impordi turuosa 40 %-lt 46 %ni.

4.3.3. *Asjaomasest riigist pärit impordi hinnad ja hinna allalöömine*

(136) Komisjon määras impordihinnad Eurostati statistika põhjal (eurot tonni kohta) CN-tasandil. Kuigi asjaomase toote import registreeriti koos suurema toodete kogumiga, nagu on selgitatud eespool punktis 4.3.1, võimaldas see metoodika usaldusväärselt hinnata hindu ja nende muutumist aja jooksul, kuna valdava osa selle CN-koodi alla kuuluvast impordist moodustas asjaomane toode, ning seega võimaldab see võrrelda hindade muutumist eri eksportivate riikide vahel.

(137) Pärast lõplike järelduste avalikustamist vaidlustas Sveza kontsern CN-tasandi statistiliste andmete kasutamise impordihindade kindlaksmääramiseks, sest asjaomane toode kuulub CN-koodi alla, mis hõlmab ka muud liiki vineeri, mistõttu andmed ei ole usaldusväärsed. Peale selle väitis äriühing, et Eurostati andmed ei kajasta reaalset turuolukorda ja turul tegelikult kehtivaid hindu, mis süvendab veelgi komisjoni metoodika ebausaldusväärsust.

(138) Komisjon ei olnud sellega nõus. Nagu eespool selgitatud, leidis komisjon, et tema metoodika Venemaalt pärit kasevineeri impordi mahu ja hindade hindamiseks võimaldas anda põhjendatud ja usaldusväärse hinnangu. Mis puudutab Eurostati andmetel põhinevate hindade usaldusväärsust, siis kinnitavad põhjendused 140 ja 141 allpool, et Eurostati statistika põhjal saadud hinnad järgisid sama suundumust kui valimisse kaasatud Venemaa eksportivate tootjate kaalutud keskmised ekspordihinnad. See näitas, et Eurostati statistika ei erinenud konkreetselt asjaomast toodet käsitlevatest kontrollitud andmetest, ja kinnitas seega nende andmete usaldusväärsust impordihinna kindlaksmääramiseks.

(139) Asjaomasest riigist pärit impordi keskmine hind muutus järgmiselt.

Tabel 3

Impordihinnad (eurot tonni kohta)

	2017	2018	2019	Uurimisperiood
Venemaa	646	681	608	584
Indeks	*100*	*105*	*94*	*90*

Allikas: Eurostat.

(140) Venemaalt pärit impordi keskmised hinnad langesid 646 eurolt tonni eest 2017. aastal 584 eurole tonni eest uurimisperioodil ehk 10 %. Impordi keskmine hind tõusis 2018. aastal 5 % ja langes siis järgnevatel perioodidel 14 %.

(141) Sama suundumust võib täheldada ka siis, kui kasutada valimisse kaasatud eksportivate tootjate teatatud kaalutud keskmisi ekspordihindu, mille kohaselt oli asjaomase toote hind uurimisperioodil 434 eurot/m³. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis UPM, et hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuskäigud ei olnud kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga, sest need põhinesid artikli 2 lõike 9 alusel kohandatud ekspordihinnal, samal ajal kui liidu tootmisharu müügihinda ei olnud sarnaselt kohandatud. Komisjon leidis, et kuna seotud äriühingu kaudu müüdi vaid väike protsent (4–7 %) Venemaa ekspordist, siis on selle küsimuse mõju hindade allalöömisele ebaoluline ega muuda asjaolu, et Venemaa import lööb liidu tootmisharu hindu oluliselt alla. Peale selle, mis puudutab turuhinnast madalama hinnaga müügi (kahjumarginaali) arvutuskäiku, siis olid liidu mittekahjustava hinna aluseks tootmiskulud pluss sihtkasum ja seega ei hõlmanud see sarnaselt Venemaa ekspordi olukorrale liidus tegutsevate seotud kauplejate mis tahes võimalikke kulusid.

(142) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustasid mitu isikut koondamise, mille komisjon tegi eri tooteliikide võrdlemise eesmärgil. Täpsemalt väideti, et iga vineerilehe pindala ühtlustamisel, korrutades laiuse ja pikkuse, ei pööratud tähelepanu puidukiu suunale ning seega jäeti arvesse võtmata üks oluline tootmiskulusid ja hindu mõjutav tegur. Seepärast mõjutas see hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamist.

(143) Seoses toodete koondamisega tuletas komisjon meelde, et nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 95, müüakse kasevineeri väga erinevates mõõtmetes, eri kvaliteediga ja vastavalt kliendi konkreetsetele nõuetele. Seega, nagu on juba selgitatud ajutise määruse põhjenduses 95, viis komisjon liidu tootmisharu müüdud toodete ja Venemaa eksportivate tootjate müüdud samaväärsete tooteliikide nõuetekohaseks võrdlemiseks läbi lähenduse, koondades mõned väga sarnased tooteliigid, ent säilitades samal ajal valdava osa tooteliikidest. Võttes arvesse mitmesuguseid toote kontrollnumbreid, millega hõlmatud toodete mõõtmed, paksus ja/või kate olid vaid veidi erinevad, oli võimalik koondada väga sarnaseid toote kontrollnumbreid, ilma et see oleks võrdluse täpsust ebavajalikult mõjutanud. See metoodika võimaldas komisjonil võrrelda kriitilist massi importi liidu tootmisharu müügiga. Täpsemalt tegi komisjon asjaomaste toodete nõuetekohase võrdlemise võimaldamiseks järgmist:

1) koondati kolme liiki fenoolkihikatted (F-W-HT, nagu on selgitatud küsimustikus); 2) koondati kaks katmata, kuid sarnaste pinnaomadustega toodete liiki (CP ja WG); 3) komisjon arvutas iga vineerilehe pindala, korrutades lehe laiuse pikkusega. Kõnealune arvutus tehti ruutmillimeetrites, et võimaldada võrdlust sarnaste, kuid erinevalt paigutatud ja/või erinevalt teatatud mõõtmetega. Üks huvitatud isik väitis, et mitmesuguste koondatud tooteliikide hinnaerinevus oli [4–7 %]. Isegi kui väidetava hinnaerinevusega nõustuda, siis ei leidnud komisjon, et see erinevus oleks märkimisväärne. Tegelikult näitas see, et komisjoni läbiviidud koondamine ei takistanud täpset hinnavõrdlust. Selle tulemusel leidis komisjon, et esialgses etapis läbiviidud koondamine võimaldas samaväärsete tooteliikide hindade ja toodete põhjendatud ja usaldusväärset võrdlust.

(144) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitasid mõned isikud märkusi ajutise määruse põhjenduses 100 osutatud hindade allalöömise marginaali arvutuskäigu kohta. Nende märkuste ja kaalutud keskmises hindade allalöömise marginaalis tehtud väikeste muudatuste tulemusel vaadati valimisse kaasatud koostööd tegevate eksportivate tootjate marginaal läbi ning praegu jääb see asjaomasest riigist pärit ja liidu turule suunatud impordi puhul vahemikku 9,6–18,4 %. Valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud andmete põhjal leiti, et kaalutud keskmine hinna allalöömine oli 12,6 %.

(145) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuskäigud olid valed järgmistel põhjustel: i) kuna Venemaalt pärit tooteliikide ning liidu tootmisharu toodetud ja müüdud tooteliikide konkurentsikattuvus olulisel määral puudub, siis ei olnud arvutuskäik esinduslik; ii) eri tooteliikide koondamine oli vale, sest selles ei võetud arvesse mõõtmete erinevusi, mis mõjutab hindu muude tegurite seas kiu erinevate suundade tõttu; iii) komisjon jättis oma arvutuste tegemisel arvesse võtmata seotud importijate müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi.

(146) Seoses konkurentsikattuvusega leidis komisjon vastupidi väidetule, et liidu ja Venemaa müük kattuvad olulisel määral. Samamoodi tehti kindlaks, et liidu ja Venemaa tootjate müüdud kasevineeril on samad füüsikalised ja tehnilised põhiomadused ning et nii liidu tootmisharu kui ka eksportivad tootjad konkureerivad samades sektorites ja samade lõppkasutajate nimel. Mis puudutab teist väidet, siis jäi komisjon oma põhjenduses 143 selgitatud seisukoha juurde, mille kohaselt teatavate tooteliikide koondamine ja pindala ümberarvestamine olid nii asjakohased kui ka vajalikud, et võimaldada samaväärsete tooteliikide mõistlikku hinnavõrdlust, võttes arvesse eri toote kontrollnumbrite vahelisi arvukaid väikesi erinevusi. Samuti märkis komisjon, et Sveza kontsern ei pakkunud välja mingeid alternatiivseid nõuetekohase hinnavõrdluse meetodeid. Kolmanda väite puhul jäi komisjon oma põhjenduses 141 esitatud seisukoha juurde ja tuletas meelde järgmist.

(147) Mis puudutab hinna allalöömise arvutamist, siis võttis komisjon arvesse hetke, mil Venemaa impordil tekkis liidu turul konkurents liidu tootjate toodetega, ja vaatas seega esimese sõltumatu isiku ostuhinda, sest kõnealusel isikul oli võimalik valida, kas hankida toode liidu tootmisharult või Venemaa tarnijatelt. Ekspordihinna puhul sõltumatutele importijatele kasutati alusmääruse artikli 2 lõikes 9 sätestatud metoodikat. Alusmääruse artikli 2 lõike 9 analoogia alusel kohaldamine võimaldab määrata kindlaks hinna, mis on täielikult võrreldav sõltumatutele klientidele suunatud müügi uurimisel kasutatava hinnaga ja ühtlasi võrreldav liidu tootmisharu müügihinnaga, ning seepärast oli põhjendatud, et müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum arvati seotud importija poolt sõltumatutelt klientidelt küsitavast edasimüügihinnast maha.

(148) Kõnealune mahaarvamine oli vajalik ka selleks, et võimalik oleks turuhinnast madalama hinnaga müügi täpne arvutamine. Liidu tootmisharu sihthinna aluseks olid tema tootmiskulud pluss sihtkasum, võtmata arvesse seda, kas järgnevalt müüdi tooteid seotud või sõltumatutele klientidele liidus, ning sellest tulenevalt ei hõlmanud need ka liidus asuvate seotud müügiüksuste müügi-, üld- ja halduskulusid ega kasumit.

4.4. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.4.1. *Üldised märkused*

(149) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 101–105 esitatud järeldused.

4.4.2. *Makromajanduslikud näitajad*

4.4.2.1. Tootmine, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

(150) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 106–109 esitatud järeldused.

4.4.2.2. Müügimaht ja turuosa

(151) Võttes arvesse eespool punktis 4.3.1 kirjeldatud impordi kindlaksmääramise metoodikat, muutusid liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 4

Müügimaht ja turuosa

	2017	2018	2019	Uurimisperiood
Müügi kogumaht liidu turul (m³)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indeks	*100*	*100*	*92*	*83*
Turuosa	47 %	44 %	41 %	39 %
Indeks	*100*	*94*	*88*	*83*

Allikas: kaebuse esitaja, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(152) Liidu tootmisharu müügimaht vähenes vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt (17 %). Liidu müügimaht püsis 2017.–2018. aastal samal tasemel, kuid 2019. aastal vähenes see 8 % ja 2019. aastast kuni uurimisperioodini veel 10 %.

(153) Sarnaselt vähenes liidu tootmisharu turuosa 17 % – püsiva langustrendi tagajärjel vähenes liidu tootmisharu turuosa 47 %-lt 2017. aastal 39 %-le uurimisperioodil.

4.4.2.3. Kasv

(154) Võttes arvesse kindlat turgu ja stabiilset liidu tarbimist, näitavad eespool esitatud andmed, et liidu tootmisharu tootmis- ja müügimaht ning turuosa vähenesid märkimisväärselt.

4.4.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

(155) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 114–116 esitatud järeldused.

4.4.2.5. Dumpingumarginaali suurus ja varasemast dumpingust taastumine

(156) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 117–118 esitatud järeldused.

4.4.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

(157) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 119–131 esitatud järeldused.

4.5. **Järeldus kahju kohta**

(158) Liidu stabiilse tarbimise taustal suurenes Venemaalt pärit import vaatlusalusel perioodil (+14 %) ja selle hinnad lõid liidu tootmisharu hindu märkimisväärselt alla. See võimaldas Venemaa eksportivatel tootjatel saavutada uurimisperioodil 46 % turuosa (võrreldes 40 %ga 2017. aastal).

(159) Sellises olukorras halvenes liidu tootmisharu majanduslik olukord, nagu näitasid kõik peamised makromajanduslikud näitajad, mis järgisid negatiivset suundumust: tootmismaht (–14 %), müük ELis (–17 %) ja turuosa märkimisväärne vähenemine (47 %-lt 39 %-le) vaatlusalusel perioodil.

(160) Vastuseks Venemaa madalate hindade survele püüdis liidu tootmisharu vähendada kulusid ja kohandas tööhõivet (–12 %), nagu on esitatud ajutise määruse tabelis 6. Venemaa dumpinguhinnaga impordi mahu suurenemise ja madalate hindade survel ELi müük aga vaatlusalusel perioodil vähenes ja varud suurenesid kiiresti (+22 %), jõudes 2018. aastal maksimumtasemeni (+41 %), nagu on esitatud ajutise määruse tabelis 9.

(161) Nagu on esitatud ajutise määruse tabelis 7, kasvasid liidu tootmisharu tootmiskulud vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt (+10 %), mis oli peamiselt tingitud tooraine suurest hinnatõusust.

(162) Dumpinguhinnaga impordi avaldatavat survet arvesse võttes kasvasid liidu tootmisharu kulud rohkem kui müügihinnad. Seetõttu langes kasumlikkus vaatlusalusel perioodil 2017. aasta tugevast tasemest (+9,7 %) jätkusuutmatu kahjumit tekitava stsenaariumini (–2,8 %) uurimisperioodil, nagu on esitatud ajutise määruse tabelis 10.

(163) Eespool toodut arvestades järeldas komisjon, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju alusmääruse artikli 3 lõike 5 tähenduses.

5. PÕHJUSLIK SEOS

5.1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(164) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et Venemaa import ei saanud kahju põhjustada, sest see on suunatud erinevale turusegmendile.

(165) Nagu on kirjeldatud punktis 5.2.7 allpool, tehti uurimise käigus kindlaks, et liidu tootmisharu ja eksportivad tootjad konkureerivad samades sektorites ja varustavad samu lõppkasutajaid.

(166) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 138–141 esitatud järeldused.

5.2. **Muude tegurite mõju**

5.2.1. *Import kolmandatest riikidest*

(167) Nagu on selgitatud eespool punktis 4.3.1, kohaldas komisjon kolmandatest riikidest pärit impordi mahu kindlaksmääramiseks sama suhtarvu (TARIC/CN), mida täheldati pärast uurimise algatamist kogu CN-koodi impordimahtude (tonnides) ja asjaomase toote impordi vahel TARICi andmete põhjal. Tonnide kuupmeetriteks ümberarvestamiseks kasutas komisjon konverteerimispõhimõtet tasemel 0,69.

(168) Ainsad kolmandad riigid, kes liitu märkimisväärses koguses importisid, olid Valgevene ja Ukraina. Valgevene puhul määrati pärast algatamist täheldatud suhtarvuks (TARIC/CN) 39 % ja Ukraina puhul 61 %.

(169) Komisjon määras impordihinnad kindlaks eurodes tonni kohta CNi tasemel, nagu on selgitatud eespool punktis 4.3.2.

(170) Muudest kolmandatest riikidest pärit impordi maht muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 5

Import kolmandatest riikidest

Riik		2017	2018	2019	Uurimisperiood
Ukraina	Maht (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indeks	*100*	*123*	*128*	*130*
	Turuosa	4 %	4 %	5 %	5 %
	Keskmine hind (eurodes tonni kohta)	651	725	641	616
	Indeks	*100*	*111*	*98*	*95*
Valgevene	Maht (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indeks	*100*	*113*	*111*	*117*
	Turuosa	7 %	8 %	8 %	8 %
	Keskmine hind (eurodes tonni kohta)	403	481	387	363
	Indeks	*100*	*119*	*96*	*90*
Muud kolmandad riigid ([22])	Maht (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indeks	*100*	*120*	*120*	*112*
	Turuosa	2 %	2 %	2 %	2 %
	Keskmine hind (eurodes tonni kohta)	566	576	565	561
	Indeks	*100*	*102*	*100*	*99*
Kõik kolmandad riigid kokku, v.a Venemaa	Maht (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Kogu CN-koodi impordimahu ja asjaomase toote impordi suhe (TARIC/CN) pärast uurimise algatamist on muude kolmandate riikide puhul TARICi andmete põhjal 8 %.

	Indeks	*100*	*117*	*117*	*120*
	Turuosa	13 %	14 %	14 %	15 %
	Keskmine hind (eurodes tonni kohta)	537	574	535	520
	Indeks	*100*	*107*	*100*	*97*

Allikas: Eurostat.

(171) Võrreldes Venemaaga oli Valgevenel ja Ukrainal liidu turul piiratud turuosa. Vaatlusalusel perioodil püsisid nende turuosad suhteliselt stabiilsed (uurimisperioodi jooksul vastavalt 8 % ja 5 % tasemel), vähenedes vaatlusaluse perioodi jooksul minimaalselt, 1 protsendipunkti võrra. Kõikide muude kolmandate riikide turuosa kasvas mõnevõrra, kuid jäi madalale tasemele (2 %). Kõikidest kolmandatest riikidest, välja arvatud Venemaalt, pärit impordi ühine turuosa suurenes 2017.–2018. aastal 1 % ja 2019. aastast kuni uurimisperioodini 1 %, jõudes 15 % tasemele.

(172) Vaatlusalusel perioodil müüs Ukraina tooteid veidi kõrgema hinnaga ja Valgevene madalama hinnaga kui Venemaa. Nii importijad kui ka kaebuse esitajad selgitasid Valgevene madalamaid hindu riigi piiratud tehnoloogiaga, mis võimaldab toota turul ainult väga spetsiifilist ja madalama kvaliteediga odavamat tooteliiki. Erinevalt Valgevenest hõlmas Venemaalt pärit import suuremat tootevalikut ja ka kõrgema kvaliteediga kasevineeri, mistõttu selle keskmised hinnad olid kõrgemad.

(173) Selle põhjal tegi komisjon järelduse, et muudest riikidest pärit impordi mõju ei nõrgendanud põhjuslikku seost Venemaalt pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootjatele tekitatud olulise kahju vahel.

(174) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et komisjon oli eiranud nii Valgevenest ja Ukrainast pärit impordi mahu kasvu kui ka selle madalamaid hindu (pärast tollimaksuga kohandamist) võrreldes Venemaalt liitu suunatud ekspordiga, ning see mõjutas tekkinud kahju. Nende elementide arvestamata jätmisega tegi komisjon ilmse vea oma analüüsis kolmandatest riikidest pärit impordi kohta. Ka Venemaa Föderatsiooni valitsus (edaspidi „Venemaa valitsus“) väitis, et komisjon ei olnud nõuetekohaselt hinnanud kolmandatest riikidest pärit impordi mõju liidu tootmisharule.

(175) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Esiteks tuletas komisjon seoses Ukraina impordiga meelde, et impordihindade aluseks olid Eurostati andmed CIF-tasandil ja seega enne tollimaksu kohaldamist. Seega kinnitas komisjon, et Ukrainast pärit impordi hinnad olid Venemaa impordihindadest kõrgemad. Kui komisjon võrdleks Venemaa ja Ukraina impordi hindu pärast tollimakse (mida kohaldatakse ainult Venemaa impordi suhtes), siis oleksid kummastki riigist pärit impordi hinnad igal juhul samas suurusjärgus. Arvestades Ukrainast pärit impordi piiratud mahtu ja turuosa, ei nõrgendanud see põhjuslikku seost Venemaalt pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootjatele tekitatud olulise kahju vahel.

(176) Teiseks, kuigi Ukrainast ja Valgevenest pärit mahud kasvasid, siis kasvasid need suhteliselt madalalt algtasemelt ja nende mõju liidu turule oli ebaoluline, sest nende vastavad turuosad suurenesid ainult 1 protsendipunkti võrra, samal ajal kui Venemaa impordi turuosa suurenes 6 protsendipunkti. Seepärast kinnitas komisjon oma esialgse järelduse, et muudest riikidest pärit import ei nõrgendanud põhjuslikku seost.

(177) Samuti tuletas komisjon meelde, et muudest kolmandatest riikidest kui Ukrainast ja Valgevenest pärit import moodustas vaid ligikaudu 2 % liidu turust ning püsis vaatlusaluse perioodi jooksul sellel tasemel. Samamoodi püsis ka hinnatase vaatlusalusel perioodil stabiilne. Seega ei leitud, et kõnealune import oleks võinud liidu tootmisharule kahju tekitada. Seepärast lükati see väide tagasi.

5.2.2. *Liidu tootmisharu eksporditegevus*

(178) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis üks eksportiv tootja, Sveza kontsern, et liidu tootmisharu positiivne eksporditegevus suurendas kahju, sest väidetavalt kahjustas eksportmüügi kasv omamaist müüki. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis ka Venemaa valitsus, et kahju oli põhjustanud liidu tootmisharu eksporditegevus (kasvanud eksport madalate hindadega).

(179) Uurimisperioodi jooksul oli liidu tootmisharul eksportmüügi kasvu katmiseks piisav tootmisvõimsus. Sama kehtis valimisse kaasatud liidu tootjate puhul. Peale selle moodustas ekspordi kasv ainult väikese osa omamaise müügi mahu 17 % vähenemisest, nagu on esitatud tabelis 4 eespool. Selle tulemusel ei mõjutanud liidu tootmisharu ekspordi kasv liidu tootmisharule tekitatud kahju.

(180) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis eksportiv tootja UPM, et ajutises määruses kirjeldatud eksporditegevuse analüüs tugines valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud andmetele, mis näitasid kasvu – vastupidiselt kaebuse esitaja hinnangule liidu tootmisharu kui terviku eksporditegevuse kohta, mis näitas vähenemist.

(181) Kaebuse esitaja andmed kogu liidu tootmisharu ekspordi kohta näitasid vaatlusalusel perioodil 4 % vähenemist. Aastatel 2017–2019 ekspordimaht küll vähenes 12 %, ent kasvas 2019. aastast kuni uurimisperioodini 8 %, mille tulemusel eksport protsendimäärana liidu tootmisharu kogumüügist kasvas. Selle tulemusel ei saanud kogu liidu tootmisharu eksporditegevus liidu tootmisharule tekitatud kahju suurendada.

(182) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 150–152 esitatud järeldused.

5.2.3. *Ebasoodsad konkurentsitingimused peamisele toorainele juurdepääsul*

(183) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et liidu tootmisharu kannatab peamise tooraine, see tähendab kasepalkide piiratud kättesaadavuse tõttu, mis on väiksema tootmismahu ja kulude suurenemise ehk seega kahju põhjus.

(184) Nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjenduses 154, ei selgitanud juurdepääs põhitoorainele – kasepalkidele – kahju, sest liidu tootjatel oli kasepalkide varudele piisav juurdepääs. Ajutise määruse tabelis 9 on näidatud, et valimisse kaasatud liidu tootjate laovarud kasvasid kogu vaatlusaluse perioodi jooksul 22 % ning 2019. aastast kuni uurimisperioodini konkreetsemalt 6 %. Laovarude muutumine osutab, et probleem ei seisnenud tootmises, vaid pigem toodangu turustamises. Selle tulemusel ei olnud tootmise vähenemine vaatlusalusel perioodil seletatav puidu kättesaadavusega.

(185) Samuti tehti uurimise käigus kindlaks, et toorainekulu ei nõrgendanud põhjuslikku seost. Pigem seisnes probleem selles, et liidu tootmisharu suutlikkus tõsta hindu samas ulatuses kulude kasvuga oli piiratud konkurentsisurve tõttu, mida avaldasid nii Venemaalt pärit dumpinguhinnaga ekspordi maht kui ka hinnad. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 155, näitab seda täpsemalt asjaolu, et 2019. aasta ja uurimisperioodi vahelisel ajal liidu tootmisharu tootmiskulud vähenesid, ent sellega ei kaasnenud tootmisharu kasumlikkuse paranemist. Seetõttu ei võtnud komisjon neid väiteid arvesse.

5.2.4. *Enda põhjustatud kahju*

(186) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Venemaa valitsus, et kahju põhjus oli tootmisvõimsuse suurendamine eesmärgiga võimaldada toodangu kasvu, mida aga ei realiseeritud.

(187) Vastupidiselt sellele väitele leidis komisjon, et iga-aastased investeeringud vähenesid vaatlusalusel perioodil 1 %, nagu on näidatud ajutise määruse tabelis 10 ja selgitatud selle põhjenduses 130. Samamoodi, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 108, vähenes liidu tootmisvõimsus vaatlusalusel perioodil kokku 3 %.

(188) Seepärast leidis komisjon, et väide, mille kohaselt kahju põhjustasid investeeringud tootmisvõimsuse suurendamisse, ei ole põhjendatud, nagu on kirjeldatud ka ajutise määruse põhjendustes 156–157.

5.2.5. *Streigid Soomes*

(189) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mitu huvitatud isikut, et liidu tootmisharu mõjutasid negatiivselt Soomes toimunud streigid, mille tulemuseks olid väiksemad tootmismahud ja seega väiksemad müügimahud. Väidetavalt suurenesid streikide tulemusel ka kulud, mille tagajärjel vähenes kasumlikkus.

(190) Laovarude suurenemine, mida on kirjeldatud ajutise määruse tabelis 9, näitab, et probleem ei seisnenud tootmises. Mis puudutab kulude suurenemist, siis vastupidiselt nendele väidetele on ajutise määruse tabelis 7 näidatud, et ajavahemikul, mil streigid toimusid, kulud vähenesid. Seetõttu järeldas komisjon, et Soome tehastes toimunud streigid ei mõjutanud liidu tootmisharule tekitatud kahju.

5.2.6. *COVID-19 mõju*

(191) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et COVID-19 tagajärjel kehtestatud liikumispiirangud võisid tuua kaasa tootmisseisakuid, mis võisid mõjutada tootmismahtu, tööhõivet ja kulusid. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis ka Venemaa valitsus, et COVID-19 pandeemia oli liidu tootmisharu haavatava olukorra peamine põhjus.

(192) Nagu on selgitatud põhjenduses 128, oli laovarude ja kulude muutumine nende väidetega vastuolus. Uurimisperioodil ei mõjutanud COVID-19 kriis negatiivselt tootmismahtu ega tööhõivet. Seega ei võtnud komisjon neid väiteid arvesse ja järeldas, et COVID-19 mõju ei nõrgendanud põhjuslikku seost.

5.2.7. *Toodete võrreldavus*

(193) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et Venemaa tootmisharu toodetud kasevineeri ja liidu tootmisharu toodetud vineeri vahel puudub konkurentsikattuvus, sest väidetavalt toodavad nad eri segmentidele suunatud erineva kvaliteediga vineeri, ja et seetõttu ei ole kahju põhjustanud Venemaa import.

(194) Komisjon võrdles aga tuhandeid eri liiki vineeritooteid ja tegi kindlaks, et liidu müük ja Venemaa importtooted kattuvad suurel määral (üle 68 %). Peale selle tehti uurimise käigus kindlaks, et importtoodetel ja liidu samasugustel toodetel ei ole mitte ainult samad füüsikalised ja tehnilised põhiomadused, vaid ka et nii liidu tootmisharu kui ka eksportivad tootjad konkureerivad samades sektorites ja samade lõppkasutajate nimel. Seega järeldas komisjon, et toodete võrreldavuse ja konkurentsi väidetav puudumine ei nõrgendanud põhjuslikku seost.

(195) Pärast lõplike järelduste avalikustamist rõhutas Sveza kontsern, et tooted ei olnud olulisel määral võrreldavad ja seega puudus konkurentsikattuvus, mida tuleb põhjusliku seose analüüsis arvesse võtta. Lisaks väitis ta, et komisjoni argument, mille kohaselt toodete võrreldavus ei ole põhjusliku seose seisukohast oluline küsimus, oli väär ja vastuolus WTO eeskirjadega. Ka Venemaa valitsus väitis, et komisjon ei olnud toodete võrreldavust ja eri omadustega tooteliikide vahelist konkurentsikattuvust piisavalt analüüsinud.

(196) Komisjon ei nõustunud väitega, et ta ei olnud toodete võrreldavust põhjusliku seose kindlakstegemisel arvesse võtnud, ja leidis, et tema järeldusi on valesti tõlgendatud. Nagu on kirjeldatud põhjenduses 194, leidis komisjon vastupidiselt eksportiva tootja väitele, et võttes arvesse toodete märkimisväärsel tasemel kattuvust ning konkureerimist samades sektorites ja samade kasutajate nimel, olid tooted võrreldavad ja samuti esines konkurents. Seega ei olnud toodete võrreldavuse ja konkurentsi puudumist käsitlev väide põhjendatud ja ei saanud nõrgendada põhjuslikku seost.

(197) Ka teine eksportiv tootja (SPM) väitis, et toodete võrreldavus ja konkurents puuduvad, ning taotles selliste tooteliikide, mida liidu tootmisharu ei tooda, väljajätmist toote määratlusest.

(198) Eespool põhjenduses 196 esitatud põhjustel lükkas komisjon selle väite tagasi. Peale selle tuletas komisjon meelde, et nagu on kirjeldatud põhjenduses 143, oli komisjon koondanud väga sarnased tooteliigid, et tüüpiliste mahtude põhjal saaks Venemaa impordi ja liidu tootmisharu müüdud toote hindu õiglaselt võrrelda.

(199) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 162–163 esitatud järeldused.

(200) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et komisjon ei olnud nõuetekohaselt arvesse võtnud uurimisperioodile järgnevat ajavahemikku käsitlevat teavet, mis tema arvamuse kohaselt näitas, et Venemaa import ei saanud liidu tootmisharule kahju tekitada. Eelkõige osutas ta kaebuse esitaja teatavatele avaldustele, mille kohaselt ei olnud tal sõlmitud lepingute tõttu võimalik ülemaailmset hinnatõusu üle kanda ning uurimisperioodile järgneval ajavahemikul ei toimunud hinna allalöömist ega turuhinnast madalama hinnaga müüki. Selle asemel põhjustasid mis tahes väidetava kahju pikaajalised lepingud ja tooraine hinna kõikumised.

(201) Ka SPM väitis, et komisjon ei olnud kahju ja põhjusliku seose hindamisel nõuetekohaselt arvesse võtnud uurimisperioodile järgneval ajavahemikul toimunud muutusi, mis SPMi sõnade kohaselt on nõutav juhul, kui uurimisperioodi järgsed muutused on ilmsed, vaieldamatud ja püsivad.

(202) Komisjon võttis kahju ja põhjusliku seose analüüsis arvesse kindlakstehtud olukorda uurimisperioodi jooksul. Komisjon tuletas meelde, et nagu on sätestatud alusmääruse artikli 6 lõikes 1, ei võeta uurimisperioodile järgnevat ajavahemikku käsitlevat teavet üldjuhul arvesse. Samuti leidis komisjon, et uurimisperioodile järgnev olukord oli oma laadilt ajutine ning tulenes ootamatust ja kiirest COVIDi-järgsest taastumisest. Seepärast ei leitud, et lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kavandatud kehtestamine oleks nende ajutiste asjaolude laadi tõttu sobimatu, isegi võttes arvesse uurimisperioodi järgseid muutusi. Nagu on selgitatud põhjenduses 16, analüüsib komisjon sellest hoolimata uurimisperioodi järgset olukorda seoses tollimaksude kohaldamise võimaliku peatamisega tulenevalt turutingimuste ajutisest muutumisest. Kõnealune analüüs viiakse aga läbi ettenähtud ajal ja seda käsitlevad järeldused esitatakse eraldi otsuses.

5.3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(203) Eespool toodut arvesse võttes ja muude märkuste puudumisel järeldas komisjon, et ükski teguritest ei nõrgendanud eraldi ega koos analüüsituna põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel määral, mil see seos ei oleks enam tõeline ega oluline, ning kinnitas ajutise määruse põhjendustes 164–166 esitatud järeldused.

6. **MEETMETE TASE**

6.1. **Kahjumarginaal**

(204) UPMi ja Sveza kontserni väited alusmääruse artikli 2 lõike 9 alusel tehtud kohanduste kohta hinna allalöömise arvutamisel kehtivad ka kahju kõrvaldamist võimaldava taseme arvutamise puhul. Nagu on kirjeldatud eespool punktis 4.3.3, lükkas komisjon need väited tagasi.

(205) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern ka seda, et komisjon oli kahjumarginaali valesti arvutanud, sest ta ei olnud maha arvanud muude tegurite kahjulikku mõju. Sveza kontserni väitel peab komisjon tagama, et (võimaliku) kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa dumpinguhinnaga impordi kahjuliku mõju tasakaalustamiseks vajalikku summat, tagades muu hulgas, et dumpinguvastase tollimaksu summas ei võeta arvesse muude tegurite kui kõnealuse impordi põhjustatud kahjulikku mõju. Seepärast peab komisjon kohandama kahjumarginaali, et jätta välja muude tegurite kui Venemaa impordi põhjustatud kahju.

(206) Esiteks tuletas komisjon meelde, et dumpinguvastane tollimaks põhines kindlaksmääratud dumpingumarginaalil. Seepärast ei ületa kehtestatud tollimaks dumpinguhinnaga impordi kahjuliku mõju tasakaalustamiseks vajalikku summat, olenemata asjaolust, et kindlaksmääratud kahjumarginaal on dumpingumarginaalist oluliselt suurem. Sellega seoses tuletas komisjon meelde ka seda, et nagu on kirjeldatud eespool punktis 5.2, uuris komisjon mitut muud tegurit, mis võisid kahju mõjutada, ja leidis, et ükski nendest teguritest ei suutnud eraldi ega koos vaadelduna nõrgendada põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja tekitatud kahju vahel. Samuti tuleb kahjumarginaali kindlaksmääramisel lähtuda alusmääruse artikli 7 lõigete 2c ja 2d sätetest. Seepärast võttis komisjon loetletud tegureid sihthinna ja kasumlikkuse taseme kindlaksmääramisel arvesse.

(207) Nagu on sätestatud alusmääruse artikli 9 lõike 4 kolmandas lõigus ja võttes arvesse, et komisjon eelavalikustamise perioodil importi ei registreerinud, analüüsis komisjon impordimahtude muutumist, et teha kindlaks, kas eelavalikustamise perioodil toimus uurimisaluse impordi täiendav oluline kasv, ja võtta sellest kasvust tulenevat täiendavat kahju arvesse kahjumarginaali kindlaksmääramisel.

(208) Andmebaasi „Surveillance 2“ andmete kohaselt oli Venemaalt pärit impordi maht neljanädalase eelavalikustamise perioodi jooksul 98,6 % suurem kui keskmine nelja nädala impordimaht uurimisperioodil. Selle põhjal järeldas komisjon, et eelavalikustamise perioodil kasvas uurimisalune import märkimisväärselt.

(209) Et analüüsida impordi kasvust põhjustatud täiendavat kahju, otsustas komisjon kohandada kahju kõrvaldamist võimaldavat taset vastavalt impordimahu kasvule, mida peetakse alusmääruse artikli 9 lõike 4 sõnastuse alusel asjakohaseks kaaluteguriks. Selleks arvutas komisjon välja korrutusteguri, liites neljanädalase eelavalikustamise perioodi impordimahu 85 449 tonni ja 52 nädala pikkuse uurimisperioodi impordimahu ning jagades selle summa uurimisperioodi impordimahuga, mida oli ekstrapoleeritud 56 nädalale. Nii saadi arvnäitaja 1,02, mis väljendab impordi edasisest kasvust põhjustatud täiendavat kahju. Kahjumarginaal korrutati selle teguriga. Seega on lõplik kahju kõrvaldamist võimaldav tase järgmine.

Riik	Äriühing	Kahjumarginaal
Venemaa	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Sveza kontsern	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Muud koostööd tegevad äriühingud	39,9 %
	Kõik muud äriühingud	58,3 %

(210) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et komisjonil ei olnud õigust kahjumarginaali alusmääruse artikli 9 lõike 4 alusel kohandada. Esiteks väitis ta, et komisjon kasutas impordi olulise kasvu kindlakstegemisel kahte erinevat andmeallikat, nimelt andmebaasi „Surveillance 2“ ja Eurostati. Lähtuti sellest, et eelavalikustamise perioodil toimunud impordi kindlakstegemiseks kasutati ühte allikat ning uurimisperioodil toimunud impordi mahu kindlakstegemiseks kasutati teist allikat ja väidetavalt ebausaldusväärset meetodit. Seepärast ei põhinenud impordi olulist kasvu käsitlev järeldus otsese tõendusmaterjali objektiivsel uurimisel. Peale selle väitis Sveza kontsern, et eelavalikustamise ajal toimunud import ei löönud liidu hindu alla ja seda ei müüdud turuhinnast madalama hinnaga ning seepärast ei saanud kõnealune import täiendavat kahju põhjustada.

(211) Nagu on selgitatud põhjenduses 207, olid impordi kasvust põhjustatud võimaliku täiendava kahju hindamisel otsustavad impordi mahud, mitte hinnad. Alusmääruse artikli 9 lõike 4 kolmanda lõigu kohaselt peab komisjon juhul, kui eelavalikustamise perioodil ei ole registreerimist toimunud, võtma arvesse täiendavat kahju, mille on põhjustanud asjaolu, et uurimisaluse toote import on veelgi suurenenud. Kuna Venemaalt pärit impordi kasv oli perioodi jooksul objektiivselt väga märkimisväärne, siis kohandas komisjon kooskõlas selle sättega vastavalt kahjumarginaale, sest kõnealuse artikli teksti sõnastus on, et „võtab arvesse“. Seoses erinevate andmeallikate

kasutamisega tuletas komisjon meelde, et analüüs põhines ühtsel allikal, milleks on tolliasutuste kogutud teave, olenemata sellest, millisesse andmebaasi see teave on sisestatud. Ühtlasi tuletas komisjon meelde, et kuigi mõlemasse andmebaasi (Eurostat ja „Surveillance 2“) sisestatakse sama teave, pakub ainult andmebaas „Surveillance 2“ asjaomaseks analüüsiks vajalikku igapäevaste andmete tasemel teavet. Mis puudutab Eurostati andmete usaldusväärsust ja uurimisperioodi jooksul toimunud impordi mahu kindlakstegemise metoodikat, siis kinnitas komisjon oma seisukohta, mis on esitatud punktis 4.3. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(212) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 168–177 esitatud järeldused koos eespool toodud tabelis esitatud muudatustega.

7. **LIIDU HUVID**

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(213) Pärast ajutiste järelduste avalikustamist väitis valimisse mitte kaasatud eksportiv tootja Segezha, et meetmete kehtestamine kahjustaks liidu tootjaid, kuna esineb oht, et Venemaa valitsus võtab vastumeetmeid ja kehtestab toorainele tõenäoliselt ekspordipiirangud. Komisjoni käsutuses ei olnud mingeid tõendeid selle kohta, et Venemaa valitsus kavatseks käesoleva menetluse tagajärjel vastumeetmeid võtta, ja leidis seega, et see väide ei ole põhjendatud.

(214) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et tõenäoliselt ei too dumpinguvastased meetmed liidu tootmisharule mingit konkreetset kasu – kuna liidus puudub piisav tootmisvõimsus liidu nõudluse rahuldamiseks, jätkuks Venemaalt pärit täheldatud import ka pärast meetmete kehtestamist. Komisjon tuletas meelde, et meetmete eesmärk ei ole takistada Venemaalt pärit importi, vaid luua võrdsed tingimused, mis võimaldavad Venemaalt kasevineeri hankida, kuid seda õiglaste hindadega.

(215) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 179–182 esitatud järeldused.

7.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(216) Pärast ajutiste järelduste avalikustamist väitsid mitu importijat, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine suurendaks nende ja nende klientide materjalikulusid. Neid lisakulusid oleks keeruline katta ning seetõttu ohustaksid need nende kasumlikkust ja konkurentsivõimet. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis ka kasevineeri liit, et meetmetel oleks importijatele ja kasutajatele kahjulik mõju.

(217) Nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjenduses 185, tehti uurimise käigus seoses importijatele avalduvate majanduslike tagajärgedega kindlaks, et valimisse kaasatud importijate äritegevus on kasumlik – nende kaalutud keskmine kasum on 4,7 % – ja kasevineeri osakaal nende tooteportfellis on erinev.

(218) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist importijate huvide kohta esitatud märkused seoses liidu tootmisharu tootmisvõimsuse puudumisega olid samad kui kasutajate märkused ja neid on käsitletud allpool punktis 7.3.

(219) Kuna sõltumatute importijate huvide kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 189–190 esitatud järeldused.

7.3. **Kasutajate huvid**

(220) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et dumpinguvastased tollimaksud ohustaksid kasutajate kasumlikkust ja konkurentsivõimet. Samuti väideti, et ajutises määruses esitatud kasutajate huvide hinnang põhines kaebuse esitaja tellitud uuringul ning komisjon jättis arvesse võtmata andmed, mille importijad ja kasutajad oma küsimustikes esitasid.

(221) Seoses huvitatud isikute esitatud andmete kasutamisega tuletas komisjon meelde, et liidu huvide, sealhulgas kasutajate huvide hindamine põhines kättesaadaval teabel, sealhulgas importijate ja kasutajate küsimustikel ning huvitatud isikute esitatud teabel. Mis puudutab mõju kasutajatele, siis nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 194, on meetmete kehtestamisel eri kasutajatele tõenäoliselt erinev mõju, sõltuvalt kasevineeriga seotud kulude osakaalust kõnealuse sektori kogukuludes ja suutlikkusest kanda kulud üle tootmisahela järgmise etapi tarbijatele. Ajutise määruse põhjendustes 194 ja 195 esitatud üksikasjalike selgituste põhjal tegi komisjon kindlaks, et meetmete võimalik negatiivne mõju kasutajatele ei kaalu üles meetmete positiivset mõju liidu tootjatele.

(222) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mõned isikud, et liidu tootjad keeldusid teatavatele klientidele või teatavaid tooteid tarnimast.

(223) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid kasevineeri liit ja Sveza kontsern, et liidu tootjate ebapiisavad tarned ei sõltu asjaoludest ega ole ajutised, vaid struktuursed, ning et liidu tootjad keelduvad teatavatele klientidele või teatavaid tooteid tarnimast.

(224) Komisjon tuletas meelde, et liidu tootmisharul ei ole kohustust liidu nõudlust täielikult rahuldada. Nagu on näidatud ajutise määruse tabelites 1 ja 4, ei ole liidu tootmisharul tegelikult tootmisvõimsust, et rahuldada kogu liidu tarbimist. Sellest tulenevalt on paratamatult teatavaid kliente, kellele liidu tootmisharu otseselt ei tarni. Nagu on aga sätestatud ajutise määruse põhjenduses 186, ei ole meetmete eesmärk peatada Venemaa importi, vaid pigem võimaldada kasevineeri hankimist Venemaalt õiglaste hindadega, nagu toimus ka pärast ajutiste tollimaksude kehtestamist.

(225) Peale selle, nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 187, on liidu tootmisharu välja arendanud ulatusliku jaemüüjate võrgustiku, mis võimaldab liidu tootmisharul jõuda väikeklientideni, kellel ei ole suutlikkust osta terveid konteinereid. Nagu eespool märgitud, võivad kõik kliendid lisaks sellele jätkata toote hankimist Venemaa tootjatelt, samuti muudest kolmandatest riikidest, näiteks Ukrainast ja Valgevenest.

(226) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis kasevineeri kasutaja Blomberger Holzindustrie GmbH, et tema äritegevusele avaldub negatiivne mõju, sest äriühing tegutseb pikaajaliste lepingute alusel, mida ei saa lühikese etteteatamisajaga muuta. Algatamise kuupäeval teavitati aga kõiki teadaolevaid huvitatud isikuid menetluse algusest. *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud algatamisteates esitati uurimise üksikasjalik ajakava. Menetluse algusest saadik on olnud kättesaadav ka kaebuse avalik versioon, mis sisaldab teavet dumpingu väidetavate tasemete kohta. Samamoodi said kõik huvitatud isikud neli nädalat enne kohaldamist tollimaksude eeldatavat taset sisaldavad eelavalikustamisdokumendid. Selle tulemusel järeldas komisjon, et huvitatud isikutele tehti aegsalt kättesaadavaks piisav teave mõju kohta, mida uurimine võib kaasa tuua.

(227) Pärast ajutiste järelduste avalikustamist väitsid paljud kasutajad ja teised huvitatud isikud, et meetmed avaldaksid suurt mõju kasutajate finantsolukorrale. Väideti, et eriti raskendas olukorda turu areng uurimisperioodi järgsel ajal, täpsemalt hindade, aga ka transpordihindade tõus, mille tõttu kasutajad olid sunnitud maksma asjaomase toote eest palju kõrgemat hinda kui uurimisperioodil. Huvitatud isikud väitsid, et kasutajad ei suuda jätkata uurimisperioodi järgses turuolukorras tollimaksudest tingitud hinnatõusu ülekandmist lõpptarbijatele ning seepärast on esialgses etapis läbiviidud kasutajatele ja importijatele avalduva mõju analüüs uurimisperioodi järgsete muutuste tõttu kehtetu. Sellega seoses palusid mõned isikud komisjonil hinnata uurimisperioodi järgset aega käsitlevaid kättesaadavaid andmeid, et liidu huve paremini hinnata.

(228) Komisjon tuletas meelde, et dumpingut ja kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. juulist 2019 kuni 30. juunini 2020. Kahju hindamise seisukohast asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2017 kuni uurimisperioodi lõpuni. Seepärast põhinevad käesoleva uurimise järeldused eespool nimetatud perioodi käsitleval teabel. Sellega seoses leidis komisjon, et asjaomase toote väidetavalt erakordselt kõrged hinnad uurimisperioodi järgsel ajavahemikul ja transpordihindade kasv olid eelduste kohaselt ajutist laadi, tingituna maailmamajanduse COVIDi-järgsest taastumisest ja nõudluse suurenemisest. Seda kinnitas Maailmapanga prognoos ([23]). Sellest tulenevalt ei muutnud komisjonile kättesaadav teave uurimisperioodi järgsete muutuste kohta eespool ja ajutises määruses esitatud järeldusi.

(229) Kuigi üldiselt ilmselt nõustuti, et hinnad teataval ajal stabiliseeruvad, oli komisjonil keeruline kindlaks määrata, millisel tasemel see toimub ning kui kaua kestab olukord, kus nõudlus on suur ja hinnad kõrged. Igal juhul küsis komisjon erandkorras uurimisperioodi järgset aega käsitlevaid andmeid, eelkõige andmeid liidu tootjate tootmismahu, müügimahu, müügihindade ja kasumlikkuse kohta, ning kogus huvitatud isikute seisukohti, et ettenähtud ajal täiendavalt hinnata turul hiljuti toimunud muutuste mõju liidu huvidele.

7.4. **Tarnijate huvid**

(230) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 197–200 esitatud järeldused.

7.5. **Muud huvitatud isikud: teised vineeritootjad, keskkonnahuvid**

(231) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väideti, et komisjon omistas tähtsust muust puidust vineeri tootjate liitude põhjendamatutele väidetele. Samuti väideti, et argument, mille kohaselt kasepuidu „kõrgemad hinnad“ tekitasid „nõudluse, mis tuleb muud liiki puidu […] arvelt“, on ebaloogiline. Komisjon märkis, et ajutise määruse põhjenduses 201 esitatud argumendis osutati sellele, et teatavad muutused nõudluses muud liiki vineeri järele olid tingitud kasevineeri vähenenud hinnast võrreldes muud liiki puidust vineeri hindadega. Peale selle kaalus komisjon ajutises määruses muud liiki puidust vineeri tootjate ühenduste esitatud argumente, kuid ei omistanud neile erilist tähtsust, sest need argumendid ei oleks igal juhul muutnud järeldust, et meetmetel oleks liidu tootjatele positiivne mõju.

(232) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis eksportiv tootja Segezha, et meetmete kehtestamine oleks vastuolus Euroopa rohelise kokkuleppega, sest meetmete tagajärjel suureneks kasvuhoonegaaside heite ülekandumine. Seda väidet käsitleti aga juba ajutise määruse põhjenduses 202. Kuna puudus muu täiendav teave, mis oleks seda argumenti põhjendanud, kinnitas komisjon ajutises määruses esitatud järelduse.

(233) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Sveza kontsern, et liidu huvide hindamisel nõutav huvide tasakaal ei kaldu liidu tootjate kasuks. Sveza sõnade kohaselt ei saa liidu tootjad meetmete kehtestamisest eeldatavalt olulist kasu ei mahu ega hindade poolest. Samuti ei ole neil olukorras, mida halvendavad nappus ja tõusvad hinnad, ka edaspidi võimalik enamikku kasutajaid varustada. Seevastu peavad kasutajad samas olukorras kandma lisakulusid, sest neil ei ole muud valikut kui osta ka edaspidi Venemaalt toodet, mille hinnad väidetavalt ei löö alla liidu tootjate hindu ja mida ei müüda turuhinnast madalama hinnaga.

([23]) Maailmapanga hinnang põhitarbeainete hindade prognoositud stabiliseerumise kohta 2021. aasta jooksul.
Maailmapank, „Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery“ („Maailmamajanduse taastumine toetab tarbeainete hindade stabiliseerumist pärast hinnatõusu 2021. aasta alguses“), https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021.

(234) Komisjon tuletas meelde, et liidu huvide analüüsimisel alusmääruse artikli 21 alusel pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava dumpingu kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents, samal ajal kui tuvastatud dumpingu ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui komisjon saab kogu esitatud teabe põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole liidu huvides.

(235) Sellest järeldub, et meetmete kohaldamata jätmiseks peab mitmesuguste huvide tasakaalus hoidmine rääkima selgelt meetmete kehtestamise vastu. Vastupidiselt Sveza kontserni väidetule ei piisa sellest, et tasakaalustamine ei kaldu meetmete kehtestamise kasuks. Nagu on selgitatud eelmistes põhjendustes, analüüsis komisjon igal juhul üksikasjalikult eri huve ja meetmete kehtestamise mõju ning leidis, et kokkuvõttes ei oleks meetmete kehtestamine ilmselgelt liidu huvidega vastuolus. Seepärast lükati see väide tagasi.

7.6. **Järeldus liidu huvide kohta**

(236) Eespool toodut arvesse võttes ja nagu on kirjeldatud põhjenduses 202, leitakse uurimisperioodile järgnev olukord olevat ajutist laadi. Igal juhul näitas uurimisperioodi järgset ajavahemikku käsitlevate andmete analüüs, et liidu tootmisharu olukorras ei ole toimunud olulist pööret, nagu järeldati punktis 4.5. Samuti näitas see, et vastusena liidu nõudlusele jätkus pärast ajutiste meetmete kehtestamist Venemaalt liidu turule suunatud import. Seega leidis komisjon, et lõplike meetmete kehtestamine ei oleks artikli 21 alusel liidu huvidega ilmselgelt vastuolus. Seepärast kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 204 esitatud järeldused.

8. **LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED**

(237) Pärast esialgsete järelduste esitamist väitsid mõned isikud, et kui meetmed kehtestatakse, siis tuleks seda teha minimaalse impordihinna vormis, sest sellega tasakaalustataks eri isikute huvid, välditaks asjaomase toote nappust ja kaitstaks turul konkurentsi. Samamoodi väideti, et minimaalse impordihinna puhul tuleb võtta arvesse ruudukujulise ja ristkülikukujulise kasevineeri hinnaerinevust.

(238) Komisjon leidis, et kuna asjaomase toote puhul toodetakse ja müüakse paljusid eri tooteliike, siis ei oleks meetmete kehtestamine minimaalse impordihinna vormis teostatav ega kajastaks täpselt dumpingu taset.

8.1. **Lõplikud meetmed**

(239) Dumpingu, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi arvesse võttes ning kooskõlas alusmääruse artikli 9 lõikega 4 tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, et asjaomase toote dumpinguhinnaga import ei tekitaks liidu tootmisharule täiendavat kahju.

(240) Eespool toodu põhjal on kõnealuste kehtestatavate tollimaksude määrad järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza kontsern	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Muud koostööd tegevad äriühingud	14,85 %
Kõik muud äriühingud	15,80 %

(241) Selle määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed dumpinguvastase tollimaksu määrad määrati kindlaks käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need kõnealuste äriühingute puhul käesoleva uurimise ajal kindlaks tehtud olukorda. Nimetatud tollimaksumäärasid kohaldatakse üksnes asjaomasest riigist pärit ja nimetatud juriidiliste isikute toodetud asjaomase toote impordi suhtes. Imporditud asjaomase toote suhtes, mille on tootnud mõni muu käesoleva määruse resolutiivosas konkreetselt nimetamata äriühing, sealhulgas mõni konkreetselt nimetatud äriühingutega seotud üksus, tuleks kohaldada tollimaksumäära, mida kohaldatakse „kõigi muude äriühingute“ puhul. Nende suhtes ei tohiks kohaldada ühtki individuaalset dumpinguvastast tollimaksumäära.

(242) Kui äriühing muudab hiljem oma juriidilise isiku nime, võib ta taotleda kõnealuste individuaalsete dumpinguvastaste tollimaksumäärade kohaldamist. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile ([24]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab kindlaks teha, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse nimemuutust käsitlev määrus *Euroopa Liidu Teatajas*.

(243) Selleks et minimeerida tollimaksudest kõrvalehoidmise ohtu maksumäärade erinevuse tõttu, on individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määrade rakendamise tagamiseks vaja erimeetmeid. Äriühingud, kellele on kehtestatud individuaalne dumpinguvastane tollimaks, peavad esitama liikmesriikide tolliasutustele kehtiva faktuurarve. See arve peab vastama käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 sätestatud nõuetele. Sellise arveta impordi suhtes kohaldatakse „kõigile muudele äriühingutele“ kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu.

(244) Kuigi sellise arve esitamine on vajalik selleks, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kohaldada impordile individuaalseid dumpinguvastase tollimaksu määrasid, ei ole see ainus tegur, mida tolliasutustel tuleb arvesse võtta. Isegi kui esitatakse arve, mis vastab kõigile käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 esitatud nõuetele, peavad liikmesriikide tolliasutused tegema kooskõlas tollieeskirjadega tavapärased kontrollid ja – nagu ka kõigil muudel juhtudel – võivad nõuda täiendavaid dokumente (veodokumendid jne), et kontrollida deklaratsioonis esitatud üksikasjade õigsust ning veenduda, et madalama tollimaksumäära kohaldamine on õigustatud. Selleks et tagada dumpinguvastaste tollimaksude nõuetekohane rakendamine, ei tuleks kõigi muude äriühingute puhul kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu kohaldada mitte ainult käesoleva uurimise käigus koostööd mitteteinud eksportivate tootjate suhtes, vaid ka selliste tootjate suhtes, kellel liitu suunatud eksport uurimisperioodil puudus.

8.2. **Ajutise tollimaksu lõplik sissenõudmine**

(245) Võttes arvesse kindlakstehtud dumpingumarginaale ja liidu tootmisharule põhjustatud kahju suurust, tuleb ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda vastavalt käesolevas määruses kehtestatud määrale.

(246) Kuna lõplikud tollimaksumäärad on ajutistest tollimaksumääradest madalamad, vabastatakse tagatiseks antud summad, mis ületavad lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra.

9. **PAKUTUD KOHUSTUSED**

(247) Pärast lõplike järelduste avalikustamist alusmääruse artikli 8 lõikes 2 täpsustatud tähtajaks esitasid kaks Venemaa eksportivat tootjat – SPM ja UPG – hinnakohustuse pakkumise.

(248) Alusmääruse artikli 8 kohaselt peavad pakutud hinnakohustused olema piisavad dumpingu kahjuliku mõju kõrvaldamiseks ja nende aktsepteerimist ei saa pidada ebaotstarbekaks. Komisjon võttis pakkumiste hindamisel neid kriteeriume arvesse ja leidis, et aktsepteerimine oleks ebaotstarbekas järgmistel põhjustel.

([24]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

(249) Mõlemad äriühingud toodavad ja müüvad sadu tooteliike, mille hinnad märkimisväärselt erinevad. Üks äriühing pakkus välja ainult ühe minimaalse impordihinna, millega kaasneb suur ristkompenseerimise oht eri liiki toodete vahel. Teine eksportiv tootja pakkus välja minimaalse impordihinna, mis enamiku tooteliikide puhul oleks mittekahjustavast hinnast ja dumpingumarginaali õigesti kajastavatest tasemetest madalam. Seepärast ei olnud väljapakutud minimaalse impordihinna tase dumpingu kahjuliku mõju kõrvaldamiseks piisav.

(250) Üks tootja tegi ettepaneku indekseerida minimaalne impordihind kasepalkide hinna muutumise põhjal, samal ajal kui teine tootja mingit indekseerimist välja ei pakkunud. Kuigi turul kindlakstehtud hinnakõikumisi arvesse võttes oleks indekseerimine vajalik, leidis komisjon, et väljapakutud indeks ei kajastanud müügihindade muutumist. Seepärast leiti, et väljapakutud indeks on ebatäpne.

(251) Kasevineeri liike ja mudeleid ei ole lihtne füüsilise vaatluse teel üksteisest eristada. Eelkõige oleks üksnes füüsilise vaatluse teel väga keeruline hinnata katte liiki. Ilma üksikasjaliku laborianalüüsita ei suuda tolliasutused kindlaks teha, kas imporditud toode vastab deklareeritud tootele.

(252) Komisjon saatis taotluse esitajatele kirjad, milles selgitati pakutud kohustuste tagasilükkamise põhjuseid.

(253) UPG esitas selle kohta märkusi, kuid mitte argumente, mis oleksid mõjutanud pakkumiste tagasilükkamise põhjuseid. Kõnealused märkused tehti huvitatud isikutele kättesaadavaks juhtumi toimikus.

(254) Komisjon leidis, et pakutud kohustuste täitmist ei ole võimalik tagada ja seega on need põhjendustes 247–251 esitatud põhjustel alusmääruse artikli 8 tähenduses ebaotstarbekad, ning lükkas pakkumised seepärast tagasi.

10. **LÕPPSÄTTED**

(255) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([25]) artikli 109 kohaselt on tasutav viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel tagasi maksta, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

(256) Käesoleva määruse artikkel 3 sisaldab muudatust seoses seitsme Sveza kontserni kuuluva eksportiva tootja ja ühe valimisse mitte kaasatud koostööd teinud eksportiva tootja nimega nimemuudatuse põhjal, millest komisjoni teavitati 28. juulil 2021 ja mis mingil viisil ei mõjutanud käesoleva uurimise käigus tehtud järeldusi. Ajutise tollimaksu sissenõudmist kohaldatakse käesoleva määruse artikliga 3 muudetud äriühingute nimede suhtes.

(257) Alusmääruse artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamust ei esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit ja praegu CN-koodi ex 4412 33 00 (TARICi kood 4412 33 00 10) alla kuuluva sellise vineeri impordi suhtes, mis koosneb üksnes spoonikihtidest, kusjuures ühegi kihi paksus ei ületa 6 mm, ning millel on alamrubriigis 4412 33 kirjeldatud puidust väliskihid, millest vähemalt üks on kasepuidust, kas kaetud või katmata.

([25]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

2. Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määrad, mida kohaldatakse allpool loetletud äriühingute toodetud ja lõikes 1 kirjeldatud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks	TARICi lisakood
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Sveza kontsern, mis koosneb seitsmest eksportivast tootjast: aktsiaselts „SVEZA Tyumen“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Ust-Izhora“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Verhnaya Sinyachiha“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Kostroma“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Manturovo“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Novator“, aktsiaselts „SVEZA Uralskiy“	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Lisas loetletud muud koostööd teinud äriühingud	14,85 %	
Kõik muud äriühingud	15,80 %	C999

3. Lõikes 2 nimetatud äriühingute jaoks kindlaks määratud individuaalset tollimaksumäära kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tolliasutustele esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on arve väljastanud üksuse töötaja nimi ja ametikoht ning tema allkirjastatud ja kuupäevaga varustatud avaldus järgmises vormis: *„Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, ekspordiks Euroopa Liitu müüdava (asjaomane toode) (kogus) on tootnud (äriühingu nimi ja aadress) (TARICi lisakood) [asjaomases riigis]. Kinnitan, et käesoleval arvel esitatud teave on täielik ja õige.“* Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi muude äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksu.

4. Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Rakendusmääruse (EL) 2021/940 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse. Tagatiseks antud summad, mis ületavad dumpinguvastase tollimaksu lõplikku määra, vabastatakse.

Artikkel 3

Artikli 1 lõiget 2 võib muuta, et lisada uusi Venemaa eksportivaid tootjaid ja kehtestada nende suhtes valimisse mitte kaasatud, koostööd tegevate äriühingute asjakohane kaalutud keskmine dumpinguvastase tollimaksu määr. Uus eksportiv tootja esitab tõendid selle kohta, et

a) ta ei eksportinud uurimisperioodil (1. juulist 2019 kuni 30. juunini 2020) Venemaalt pärit tooteid, mida on kirjeldatud artikli 1 lõikes 1,

b) ta ei ole seotud ühegi eksportija ega tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ja

c) ta on tegelikult eksportinud või on võtnud tühistamatu lepinguga kohustuse eksportida liitu asjaomast toodet märkimisväärses koguses pärast uurimisperioodi lõppu.

Artikkel 4

1. Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2021/940 artikli 1 lõiget 2 muudetakse järgmiselt.

„Sveza kontsern, mis koosneb seitsmest eksportivast tootjast: JSC „SVEZA Manturovo“, JSC „SVEZA Novator“, Tyumen Plywood Plant Limited, JSC „SVEZA Ust-Izhora“, JSC „SVEZA Uralskiy“, JSC „SVEZA Kostroma“, JSC „SVEZA Verhnaya Sinyachiha““

asendatakse järgmisega:

„Sveza kontsern, mis koosneb seitsmest eksportivast tootjast: aktsiaselts „SVEZA Tyumen“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Ust-Izhora“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Verhnaya Sinyachiha“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Kostroma“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Manturovo“, piiratud vastutusega äriühing „SVEZA Novator“, aktsiaselts „SVEZA Uralskiy““.

2. Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2021/940 lisa muudetakse järgmiselt.

„Murashi Plywood Factory“

asendatakse järgmisega:

„LLC Murashinskiy plywood plant“.

3. Käesolevat artiklit kohaldatakse artikli 2 eesmärgil alates 11. juunist 2021.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. november 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

Koostööd teinud eksportivad tootjad, keda valimisse ei kaasatud

Nimi	TARICi lisakood
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673